

(25. 5.)

BIJLAGE VAN DE MEMORIE VAN ANTWOORD.

BESTAANDE TEKST VAN DE REGTSPLEGING BIJ DE ZEEMAGT, waarin de in het oorspronkelijk wetsontwerp voorgestelde wijzigingen met rood, de bij Nota van Wijzigingen in dat wetsontwerp gebrachte met blauw zijn aangegeven.

REGTSPLEGING BIJ DE ZEEMAGT.

EERSTE TITEL.

Algemeene bepalingen, regten en plichten der Commanderende Officieren.

Artikel 1.

Geen Militair mag, wegens misdaad, in regten betrokken worden, dan volgens de Wet in de gevallen en volgens de wijze, door dezelve voorgeschreven.

Artikel 2.

Elk Officier en Onder-officier zal in het algemeen regt hebben om de zulken die van minderen rang zijn, dan hij zelve is, het arrest aan te zeggen.

Artikel 3.

Elk Officier en Onder-officier zal bovendien verplicht zijn, om, van dat regt, gebruik te maken, zoodra hem bekend is, of bij hem op waarschijnlijke gronden vermoed wordt, dat de mindere in rang zich aan eene aanmerkelijke fout of eenige misdaad heeft schuldig gemaakt.

Artikel 4.

Die gene, welke, aan Boord van eenig Schip, aan iemand van minderen rang, het arrest heeft aangezegd, zal daarvan terstond rapport maken aan den Commandierenden Officier van het Schip, waartoe de gearresteerde behoort, of, zoo de gearresteerde niet bepaaldelijk op eenig Schip bescheiden is, aan den Commandierenden Officier van het Eskader of minder Smaldeel, of aan zoodanige andere Superieure Officieren, onder wie de gearresteerde moet verstaan worden te ressorteren; in geval het arrest aan de Wal wordt aangezegd, zal daarvan insgelijks kennis worden gegeven aan den Minister van de Marine.

Artikel 5.

De Commanderende Officier van het Schip, waartoe de gearresteerde behoort, zal daar op de zaak onderzoeken. ~~en, zulk~~ noodig oordeelende, van zijne bevinding rapport doen aan den Commandierenden Officier van het Eskader of minder Smaldeel.

Artikel 6.

Indien, bij dat onderzoek, gebleken is, dat de gearresteerde onschuldig is, zal dezelve direct worden ontslagen.

Artikel 7.

Wanneer het blijkt dat de zaak van dien aard is, dat dezelve buiten Krijgsraad, kan worden afgedaan, zal de Commanderende Officier de straf zelve kunnen en moeten bepalen.

+

+ Ongeacht de in het eerste lid bedoelde beslissing kan de Commanderende Officier van het Eskader of minder Smaldeel bepalen, dat de gestrafte alsnog te dier zake voor een Krijgsraad zal worden te regt gesteld.

Artikel 8.

Doch wanneer de Commanderende Officier oordeelt dat de zaak niet buiten Krijgsraad zal kunnen worden afgedaan, zal hij daarvan dadelijk moeten kennis geven aan den Commanderende Officier van het Eskader of minder Smaldeel, door welken laatstgemelden zal bepaald worden of de gearresteerde voor een Krijgsraad moet worden te regt gesteld, dan of de zaak buiten Krijgsraad kan worden afgedaan.

Artikel 9.

Indien een gearresteerde zich over het arrest, of over de hem opgelegde straf bezwaard vindt, zoo dat hij meent ten onregte gearresteerd, of onschuldig of te zwaar gestraft te zijn, zal hij daarvan zijne klagen als dan kunnen inbrengen en zelfs mogen verzoeken dat de zaak door een Krijgsraad worde onderzocht.

Artikel 10.

Wanneer, ten einde als voren, het onderzoek van den Krijgsraad verzocht wordt, zal de Commanderende Officier zulks niet mogen weigeren, mits de klager in arrest blijve, of, zoo hij reeds mogte ontslagen zijn, zich alvorens weder in arrest begeben.

Artikel 11.

De Krijgsraad zal vervolgens de zaak moeten onderzoeken, en, indien dezelve des klagers klagen wettig bevindt, zorgen dat aan hem het gedaan ongelijk behoorlijk gebeterd worde.

Artikel 12.

Maar wanneer de Krijgsraad de gedane klagte zoodanig ongegrond en ligtvaardig heeft bevonden, dat dezelve niet anders dan aan eene verregaande oneerbiedigheid kan worden toegeschreven, zal de klager, deswegens ingevolge de Wet worden gestraft.

Artikel 13.

Indien een beschuldigde, welke den rang van Officier bekleedt, het zij vóór het onderzoek der beschuldiging, het zij gedurende hetzelfde, voortvlugtig mogte worden, zal de Commanderende Officier daarvan kennis geven aan het Hoog Militair Gerechtshof, met bijvoeging der Stukken daartoe behoorende.

Artikel 14.

Zoo een minder Militair in het voorschreven geval verseert, en hij verdacht is van eene misdaad waartegen zwaarder straffe als confinement en bannissement is gesteld, zal, ten zijnen opzichte, even gelijk worden gehandeld als in het vorige Artikel is gemeld; wordende echter de misdaad van desertie hiervan in allen gevalle uitgezonderd.

TWEEDE TITEL.

EERSTE HOOFDSTUK.

*Informatiën voor Officieren en Commissarissen.***Artikel 15.**

Wanneer een Commandereud Officier, na een onderzoek als in den vorenstaanden Titel omschreven, bevindt dat, over de daad of overtreding aan den beklaagden ten laste gelegd, door een Krijgsraad moet worden regt gesproken, zal de voornoemde Commandant dadelijk, nadat hij daarvan kennis zal hebben bekomen, twee Officieren uit de onder zijn bevel staande Officieren benoemen tot Commissarissen, om den gearresteerden of beklaagden, binnen vier-en-twintig uren z te hooren en zoodanige verdere informatiën te nemen als vereischt worden.

Artikel 16.

De Commanderende Officier benoemt als dan, uit de eerste Schrijvers, een geschikt persoon tot Fiscaal en tot Secretaris.

Wanneer hij den Commanderende Officier twijfel heeft bestaan of de fout, waaraan de gearresteerde zich heeft schuldig gemaakt, onderdaad een krijg tuchtelijk vergrupp was, zoo ook wanneer hij van oordeel is, dat de zaak voor den Militairen Regter moet worden gebracht, zal hij van zijne beslissing en bevinding dadelijk moeten kennis geven aan den Commanderende Officier van het Eskader of minder Smaldeel, door welke laatstgemelde autoriteit zal worden beslist, of de zaak buiten den Militairen Regter is kunnen, of als-nog kan worden afgedaan, dan wel of de gearresteerde naar dien regter moet worden verwezen.

Artikel 17.

Verwijzing naar den Militairen Regter — alle den grondslag uit art. 11 van de in te wisselen informatiën — geschiedt op straffe van kennis een beschikking. Zij vermeldt, behalve den naam, den rang, den naam van den beklaagden, den rang of stand, in welken, en den bodem waarop hij dient, en behelst eene aanmelding van het feit, hetwelk hem ten laste wordt gebragt.

Deze beschikking tot verwijzing wordt tevens bepaald, of de beklaagde al dan niet in arrest zal blijven.

Een afschrift van deze beschikking zal aan den beklaagden worden ter hand gesteld.

T of de inrigting waarbij

+ Bij de beschikking tot verwijzing zal de Commanderende Officier dadelijk twee Officieren

Z na het uitreken van een afschrift dezer beschikking

Z Het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 114 wordt bij deze benoeming in acht genomen.

§ de beschikking tot verwijzing en de

Artikel 17.

Hij zal ~~§ bij die benoeming, de klagten en~~ ontvangene Stukken stellen in handen van den benoemden Fiscaal, ten einde het noodige te verrigten.

Artikel 18.

Alle de zoodanige, die ter oorzake dat zij in de zaak eenigzins zijn betrokken of klagten deswegens hebben ingegeven, of ook uit hoofde dat dezelve aan den beschuldigten, het zij in den bloede, het zij door huwelijk zijn vermaagschapt, volgens het bepaalde bij Art. 131, niet zouden mogen zijn leden van een Krijgsraad over den beklagden, zullen ook niet mogen worden benoemd, als Commissarissen tot het nemen van informatiën, noch tot Fiscaal, noch tot Secretaris.

Artikel 19.

Ook zullen die gene, welke, wegens vermaagschapping aan elkanderen, of aan den Fiscaal of Secretaris bij den Krijgsraad fungerende, volgens het bepaalde bij Art. 110, niet te zamen in een Krijgsraad zitting kunnen hebben, niet te gelijk als Commissarissen, Fiscaal of Secretaris mogen fungeren.

Artikel 20.

+ doch van hoogere ancienniteit zijn.

Wanneer de beklagde is een Officier zullen geene andere Officieren, als Commissarissen mogen fungeren, dan die van eenen hooger rang, althans van eenen gelijken rang ~~+ zijn als welke door den beklagden wordt bekleed.~~

Artikel 21.

Ingevalle een der benoemde Commissarissen, Fiscaal of Secretaris, om de voorgemelde of andere redenen, hunne functien niet mogten kunnen waarnemen, zullen dadelijk anderen in hunne plaats worden benoemd.

Artikel 22.

De Officieren, welke, als Commissarissen, zijn benoemd, zullen, even zoo min als de benoemde Fiscaal en Secretaris, met verlof vertrekken voor en alear de zaak afgelopen is, ten ware zulks om de dringendste redenen, staande ter beoordeeling van den Commandant, mogt worden gepermitteerd, wanneer dezelve, even als in ander wettig belet, door een ander zullen worden vervangen.

Artikel 23.

Zij zullen alle dagen moeten vaceren tot het hooren van den beklagden, mitsgaders tot het nemen van andere informatien, en zulks zoo lang tot dezelve zullen zijn afgelopen.

Artikel 24.

De Fiscaal zal de vereischte Artikelen voor het verhoor van den beklagden in gereedheid brengen, en dezelve, vóór den aanvang van het verhoor, aan Officieren Commissarissen overgeven, ten einde hen in de gelegenheid te stellen, om, zoo zij daarop eenige aanmerkingen hebben, die te doen veranderen.

Artikel 25.

1 de beschikking tot verwijzing of de

Deze Artikelen zullen vragen bevatten omtrent alle de daden en omstandigheden in ~~de klagte of~~ Stukken ten laste van den beklagden voorkomende.

Artikel 26.

In elk der vraagpunten, waarop een gearresteerde of gerequireerde in persoon zal worden gehoord, zal niet meer dan één feit of ééne omstandigheid gesteld worden.

Artikel 27.

Het zal ook aan den beklagden vrijstaan, om, indien hij mogt vermeenen, wettige redenen te hebben ten einde de benoemde Commissarissen, den Fiscaal of Secretaris te recuseren of te

verklaren onbevoegd om, in de zaak, in de voorschreven respectieve qualiteiten, te fungeren, zulks, met decentie, voor te dragen.

Artikel 28.

In dat geval zal, daarvan, dadelijk worden rapport gedaan aan den Commandierenden Officier, welke, in gevalle hij de aangevoerde redenen gegrond mogt oordeelen, een ander zal commanderen in de plaats van den verworpenen, doch, in het tegenovergestelde geval, zal ordonneren dat de benoemde met de zaak voortga.

Artikel 29.

Al zulke Officieren en personen welke, uit hoofde van hunnen rang en ingevolge deze Wet, niet voor een Krijgsraad kunnen worden te regt gesteld, zullen ook niet kunnen worden onderworpen aan eene ondervraging van Commissarissen.

Artikel 30.

Nadat het eerste verhoor is afgelopen, zullen Officieren Commissarissen, geadsisteerd met den Fiscaal en Secretaris, daarvan rapport doen aan den Commandierenden Officier.

Artikel 31.

Zij zullen dit rapport herhalen telken reize als een verhoor door hen, aan den beklagden of aan getuigen, is gehouden.

Artikel 32.

Wanneer de beschuldigde bij het eerste verhoor, de hem ten laste gelegde misdaad geheel of ten deele mogt hebben bekend, zal hij den volgenden dag op zijne confessie worden gerecolleerd, en indien hij daarbij persisteert, zal dat persistit onder hetzelfde verhoor gesteld worden.

Artikel 33.

Indien de beschuldigde, bij het recollement, zijne confessie geheel of ten deele mogt herroepen, zal daarvan mede onder het eerste verhoor behoorlijke aantekening worden gehouden.

Artikel 34.

Bijaldien de beklagde ~~zich in arrest bevindt, en den rang van Officier bekleedt, zal, bij ieder zoodanig rapport als hiervoren is vermeld, door den Commandant, worden beslist, of de beklagde in arrest behoort te blijven, dan of hij daaruit zoude kunnen worden ontslagen, of wel in hetzelfde, zonder nadeel voor de Justitie, eenige verandering voor den beklagden, zoude kunnen worden gemaakt.~~

in arrest is gebleven, zal, bij ieder rapport,

Artikel 35.

Wanneer een beklagde zich niet in arrest bevindt, zullen Commissarissen bevoegd zijn, telkens, na den afloop van een verhoor, denzelven te stellen in arrest, wanneer zij vermeenen dat de omstandigheden dit vorderen, of wel daartoe een voordragt doen aan den Commandierenden Officier.

Artikel 36.

Ingevalle zij zulks zelve hebben gedaan, zullen zij daarvan verslag doen aan den Commandierenden Officier, welke als dan daarin geene verandering zal mogen brengen zonder zich zelve, voor de ontvlugting van den beklagden en alle de kwade gevolgen, personeel verantwoordelijk te stellen.

Artikel 37.

De benoemde Commissarissen zorgen dat de voorstaande beslissingen tot ontslag, arrest en verandering in de wijze van hetzelfde, ingevolge de order van den Commandierenden Officier of van Commissarissen zelve, worden geëxecuteerd.

Artikel 38.

Wanneer een beklagde, die zich op vrije voeten bevindt,

na het eerste verhoor, vrijheid bekomt, om weder te vertrekken, belooft hij, bij handtasting aan den President Commissaris, van zich, telkens, op ontbod, weder in persoon te zullen vervoegen voor Commissarissen en den Krijgsraad, welke in zijne zaak zoude mogen worden benoemd, ~~op pane van, daarvan in gebreke blijvende, te worden gehouden als de hem ten laste gelegde misdaad te hebben beleden, of daarvan te zijn overtuigd.~~

Artikel 39.

Van deze afgelegde belofte wordt aanteekening, onder het laatste verhoor, gemaakt.

Artikel 40.

Dezelfde belofte legt een gearresteerde af bij het ontslag uit zijn arrest na eenig verhoor, voor Officieren Commissarissen geordonneerd.

Artikel 41.

Wanneer een beklagde zich in arrest bevindt, wordt hij, bij ieder verhoor, onder secure bewaring voor Officieren Commissarissen gebragt en, op gelijke wijze, terug gebragt.

Artikel 42.

+ het hem bij de beschikking tot verwijzing ten laste gelegde

Wanneer de beklagde zich op vrije voeten bevindt wordt hij, bij ieder verhoor, door den fungerenden Secretaris, bij een billet gerequireerd om, tegen zekeren dag en uur, welke zoo kort mogelijk zullen worden bepaald, in persoon, ter aangewezenen plaatse voor Officieren Commissarissen, te verschijnen, ten einde, ter zake van ~~de tegen hem ingebragte klagten~~ te antwoorden op zoodanige Artikelen als, door of van wegen den Fiscaal, aan hem, zullen worden voorgehouden.

Artikel 43

Wanneer een zoodanig gerequireerde, op den bepaalden tijd, niet verschijnt, zal hij andermaal worden aangeschreven op een nader daartoe te bepalen uur.

Artikel 44.

Bij aldien de gerequireerde als dan weder mogt uitblijven, zullen Officieren Commissarissen, geadsisteerd met den Fiscaal en Secretaris, daarvan, aan den Commandant, rapport doen, welke daarop het arrest van den niet gecompareerden gerequireerden ordonneren zal.

Artikel 45.

Indien een beklagde zich in arrest bevindt wegens beschuldiging van desertie of van soortgelijke misdaad, waarvan het onderzoek uit deszelfs aard niet onslagtig is, en het echter noodig mogt zijn, dat er twee of meerdere verhooren plaats hadden, zoo zal, tusschen de onderscheidene verhooren, geen langer tijd, dan tweemaal vierentwintig uren, moeten verloopen.

Artikel 46.

Wanneer de zaken van meerder omslag zijn, gelijk mede ingeval de beklagde niet is gedetineerd, zal geen langere intermissie dan drie dagen, tusschen de respective verhooren, mogen plaats hebben.

Artikel 47.

Indien het echter noodig mogt zijn om getuigen te requireren of beëdigde verklaringen van elders in te wachten, vóór en aler een nader verhoor aan den beklagden te houden, of eenig ander beletsel veroorzaken mogt, dat de verhooren niet, binnen den tijd, bij de twee naastvoorgaande Artikelen bepaald, konden worden voortgezet, zal de Commanderende Officier, na deswegens de Officieren Commissarissen te hebben geraadpleegd, het volstrekt noodzakelijk uitstel mogen verleenen, doch voor alle onnoodig uitstel verantwoordelijk zijn.

Artikel 48.

Commissarissen zullen elk vraag-punt afzonderlijk voorhouden

en doen beantwoorden, doch de vraag-punten mogen veranderen naar aanleiding van des beklaagdens antwoorden, voorts die antwoorden, zoo veel doenlijk, met des beklaagdens eigene woorden en met de minst mogelijke verandering van stijl en uitdrukkingen, doen aanteekenen.

Artikel 49.

Zij zullen in alle verhooren even zeer zich toeleggen, om de onschuld te ontdekken, als om bewijs en erkenning van schuld in te winnen.

Artikel 50.

Men zal nimmer, door het aandoen van pijn of ongemakken, door bedreigingen van dezelve, door belofte van vrijstelling of vermindering van straf, den beschuldigen zoeken te brengen tot confessie, doch hem wel mogen onder het oog brengen, zoo wel dat de Regter, op bewijzen, zonder bekentenis, kan en moet straffen als de onwaarschijnlijkheid zijner verdediging.

Artikel 51.

Aan een zoodanig beklagden, welke de misdaad geheel of ten deele blijft ontkennen, zullen, ten overstaan van Officieren Commissarissen, de informatien of de verklaringen der getuigen, welke deswegens zullen zijn ingewonnen, distinctelijk worden voorgelezen, mitsgaders aan denzelfden vertoont alle andere bewijsstukken waarvan de Fiscaal emploij zoude willen maken.

Artikel 52.

De beklagde zal wijders, over alles wat tot de zaak eenige betrekking heeft, nader worden gehoord, zoo dikwijls als, tot een volledig onderzoek der waarheid, noodig zal zijn.

Artikel 53.

De Fiscaal zal nogtans zoo veel mogelijk zorgen dat, buiten de confrontatien in eene zaak niet meer dan vier of uiterlijk vijf verhooren plaats hebben, ten ware hij, om bijzondere redenen, door Officieren Commissarissen tot het doen van meerdere verhooren mogt worden gequalificeerd.

Artikel 54.

Op elk alzoo voorgehouden Stuk zal gesteld worden het na volgende: „aan den beklagden N.N. vertoond en voorgehouden in het verhoor den”; — en zal voorts daaronder de fungerende Secretaris zijne naamteekening stellen, ten blijke, dat diezelfde Stukken aan den beklagden vertoond en voorgehouden zijn.

Artikel 55.

Aan den beschuldigen zal ook distinctelijk worden afgevraagd of hij, tegen de getuigen of getuigenissen aan hem voorgehouden, mitsgaders tegen de vertoonde bewijsstukken, iets heeft in te brengen, en zal zulks, bij het verhoor, alsmede naauwkeurig worden aangeteekend.

Artikel 56.

Indien, in een verhoor of in den loop van het proces, aanleiding voorkomt, om den beschuldigen ook van eene andere misdaad te verdenken, zal, door Commissarissen aan den Fiscaal, mogen worden toegelaten, om den beschuldigen ook daarover te doen ondervragen, mits zulks vooraf, aan denzelfden, worde bekend gemaakt.

Artikel 57.

Wanneer een beschuldige uit zich zelve belijdt eene misdaad waarvan de Fiscaal geene, of geene genoegzame informatien heeft ingewonnen, zullen Commissarissen den beschuldigen afvorderen eene naauwkeurige opgave der misdaad in hare omstandigheden, met bepaling van tijd en plaats wanneer en waar zulks zoude zijn gebeurd, om te ontdekken, of de beschuldige zich zelve heeft willen bezwaren en om aanleiding tot nader onderzoek te hebben.

Artikel 58.

Commissarissen zullen daarop den Fiscaal gelasten, om, op de beledene misdaad, ten spoedigsten alle mogelijk onderzoek te doen.

Artikel 59.

Indien een beschuldigde zich, ter zijner verontschuldiging, beroept op eene omstandigheid, die de misdaad onmogelijk of hoogst onwaarschijnlijk zoude maken, of doen vervallen, bij voorbeeld door te zeggen dat hij zich, tijde der gepleegde misdaad, elders hebbe bevonden, of door zich te beroepen op lijfswaar, zal men hem onderhouden over die verdediging en hem afvragen opgave, zoo van de namen der getuigen, die iets daarvan zouden weten, als van de omstandigheden, die aanleiding zouden kunnen geven tot opsporing van bewijs.

Artikel 60.

Wanneer een beschuldigde, zonder des Regters onbevoegdheid te beweren, of, na dat die stelling is verworpen, zich onwillig toont om te antwoorden op alle of sommige vraagpunten die hem worden voorgehouden, of zijne antwoorden zoodanig onbetaamelijk inrigt, dat het klaarblijkelijk is, dat hij zich, aan zijne verplichting om te antwoorden, wil onttrekken, en, na herhaalde vermaningen, daarvan niet terug komt, zal dit in een verbaal, of in het slot van het verhoor, door den Secretaris, worden aangetekend en daarvan door Commissarissen, aan den Commandierenden Officier worden rapport gedaan.

Artikel 61.

De Commanderende Officier zal alsdan, met overleg van Commissarissen en den Fiscaal, zoodanige correctieve middelen bepalen, als kunnen strekken, om den beschuldigten te doen besluiten, aan zijne verplichtingen te voldoen; mits echter, bij deze bepaling, steeds de meeste billijkheid en gematigdheid worde betracht en in het oog gehouden.

Artikel 62.

Vóór het sluiten van het laatste verhoor zal den beschuldigde uitdrukkelijk worden afgevraagd, of en zoo ja, wat hij heeft in te brengen, en op welke getuigen, bewijzen of omstandigheden hij zich te dien einde beroept, waarna de vragen en antwoorden, aan hem, duidelijk en langzaam zullen worden voorgelezen.

Artikel 63.

Indien de beschuldigde weigert het verhoor te onderteekenen zal, daarvan, bij het slot van hetzelfde, aantekening worden gemaakt, en het verhoor, in dat geval ook zonder die onderteekening, bestaanbaar zijn.

Artikel 64.

Ten opzichte van het aantekenen van eenige verandering, bijvoeging of uitlegging, en het onderteekenen van het verhoor, zal gehandeld worden even als hierna bij dat van de getuigen onder Art. 83, is bepaald.

Artikel 65.

Indien een beschuldigde de Hollandsche taal niet verstaat zal daarin worden gehandeld als hier achter bij de 86ste tot 89ste Artikelen, ten opzichte van de getuigen, is vastgesteld.

Artikel 66.

De getuigen, welke de Fiscaal vermeent dat behooren te worden gehoord, zullen, mede ten overstaan van Officieren Commissarissen, worden gehoord; derzelve antwoorden of verklaringen zullen met Eede worden gesterkt, bijaldien geene redenen daartegen zijn, en deze alzoo afgegevene getuigenissen in geschrifte gesteld en onderteekend worden.

Artikel 67.

Bijaldien deze getuigen tot de Zeemagt behooren en onder het bevel van den Commandant zijn, zullen zij door een biljet van

den Secretaris worden gerequireerd om, op de daarbij bepaalde dag, uur en plaats, tot het geven van getuigenis der waarheid, te verschijnen.

Artikel 68.

Van den ontvangst van dit billet zal een schriftelijk bewijs genomen worden.

Artikel 69.

Wanneer de getuigen niet verschijnen, zullen zij andermaal, op gelijke wijze, worden gerequireerd.

Artikel 70.

Bijaldien zij als dan niet verschijnen, of onwillig zijn om te getuigen, zal daarvan aan den Commandierenden Officier, rapport worden gedaan, die de niet verschenen getuigen, bij arrest tot het geven van getuigenis der waarheid, constringeren zal.

Artikel 71.

Wanneer de getuigen zich, onder het bevel van een ander Commandant, bevinden, het zij dezelve tot de Zee-, het zij ze tot de Landmagt behooren, zullen de door den Fiscaal daartoe overgegeven vraag-punten, bij missive door Officiëren Commissarissen, worden verzonden aan den Commandierenden Officier, waaronder zij behooren, ten einde dezelve getuigen daarop, voor Officiëren Commissarissen, onder Eede, worden gehoord, en, met dezelve antwoorden, teruggezonden.

Artikel 72.

Indien die getuigen wel Militairen zijn, doch zich binnen 's Lands ergens bevinden, waar geen garnizoen is, of ook indien die getuigen zijn burger-personen, zullen gelijke vraag-punten, op dezelfde wijze en tot datzelfde einde, worden verzonden aan de Burgerlijke Regtbank waaronder zij behooren.

Artikel 73.

Bijaldien Officiëren Commissarissen of de Fiscaal nogtans vermeenen, dat het volstrekt noodzakelijk is, dat de getuigen, in de twee naastvoorgaande Artikelen vermeld, voor hun zelve verschijnen, om te worden gehoord, of, met een beschuldigen moeten worden geconfronteerd, zullen Officiëren Commissarissen letteren requisitoir afzenden aan den Commandierenden Officier of Regtbank, waaronder zij respectievelijk behooren, met verzoek, dat die getuigen worden gelast of geciteerd, om, op zekere te bepalen dag, uur en plaats, voor hun tot het geven van getuigenis der waarheid, te verschijnen.

Artikel 74.

Aan dit verzoek zal door die bevoegde Authoriteiten worden gedefereerd, en de onwillige getuigen zullen, daartoe door hun, worden geconstringeerd.

Artikel 75.

De Commanderende Officier aan wien de requisitie is gedaan, zal, des needs, de gerequireerde getuigen onder de vereischte precautien derwaarts zenden.

Artikel 76.

Bij het requireren of citeren van getuigen zal aan dezelve opgave worden gedaan van de zaak, of de namen der beschuldigen, omtrent welken hun getuigenis wordt gevorderd.

Artikel 77.

Letteren requisitoir aan Buitenlandsche Regters, zullen moeten behelzen, belofte van vergoeding der redelijke kosten, daarop vallende, en toezegging van in gelijke gevallen wederkeurig denzelfden dienst aan de Justitie te zullen bewijzen.

Artikel 78.

Wanneer, door den Fiscaal of Commissarissen, dienstig wordt

Z. Indien het bij dit onderzoek noodzakelijk is, dat eene woning tegen den wil van den regthebbende wordt betreden, zal + de burgemeester van de betrokken gemeente of die hem vervangt den daartoe noodigen last verleenen, en daarbij desverkiezende tegenwoordig zijn.

+ de commissaris van politie of, in eene gemeente waar geen commissaris van politie is,

geoordeeld, dat eene regterlijke bezigtiging geschiede van de gelegenheid der plaats, waar de misdaad is begaan, of dat de getuigen daar ter plaatse zelve worden gehoord, of eindelijk dat een Lijk of zwaar gekwetst Persoon naauwkeurig door Medicinæ Doctoren en Chirurgen, ten overstaan van Commissarissen, worde geschouwd en onderzocht, zal zulk eene bezigtiging of schouw ten hunnen overstaan, geassisteerd met den Secretaris, in presentie van den Fiscaal, plaats hebben.

Z

Artikel 79.

Bijaldien de daartoe noodige getuigen zich niet, onder het bevel van den Commandant, die de informatie geordonneerd heeft, bevinden, worden door Commissarissen letteren requisitoir aan den Commandierenden Officier, of wel aan den Burgerlijken Regter, waaronder die getuigen behooren, afgezonden om dezelve, op zekeren bepaalden dag, uur en plaats, voor hun te doen compareren.

Artikel 80.

Wanneer die plaats nochtans, van de zitplaats der Officieren Commissarissen op eenigen afstand, verwijderd is, zullen door hen letteren requisitoir worden gezonden aan den Commandierenden Officier daar ter plaatse of aan den Burgerlijken Regter, om die getuigen op de plaats waar de misdaad is gepleegd, of zulks zoude mogen worden vereischt, te hooren en derzelve beëdigde getuigenissen in te zenden.

Artikel 81.

Officieren Commissarissen zullen

a. Vóór den aanvang van het verhoor, aan ieder getuige, ernstig voorhouden, deszelfs verpligting om de zuivere waarheid te zeggen, zonder iets te verzwaren, te vergrooten, te verligten, te verkleinen, te ontveinzen of te verzwijgen.

b. Voorts, zoo veel nodig, herinneren het gewigt van den Eed, de gevolgen des meineds en de straffen van alle valsche getuigenissen.

c. Elk vraagpunt afzonderlijk voorhouden, en doen beantwoorden, doch de vraagpunten mogen veranderen, naar aanleiding van des getuigens antwoorden.

d. De getuigen, ieder afzonderlijk en een voor een, hooren, zonder dat de een, van het getuigde van den anderen, visie of communicatie zal kunnen reserveren.

e. Voor ieder getuige eene afzonderlijke acte maken, en dus de antwoorden van meerdere getuigen niet bij elkanderen onder of nevens de vraagpunten stellen, ofschoon dezelfde vragen aan verscheidene getuigen worden gedaan.

f. De antwoorden der getuigen, zoo veel doenlijk, met derzelve eigene woorden, en met de minst mogelijke verandering van stijl of uitdrukking, door den Secretaris, doen opteekenen.

g. Bij het einde van het verhoor aan ieder getuige ernstig afvragen, of hem, betreffende de zaak, waarover hij gehoord is, nog iets bewust is, waaraan de Justitie gelegen zoude zijn.

h. Na het eindigen van elk verhoor, door den Secretaris, de gedane vragen en antwoorden of des getuigens opgaven duidelijk en langzaam doen voorlezen.

Artikel 82.

De getuige zal daarna de voorgelezene antwoorden of opgaven, door hem goedgekeurd, of, volgens zijne begeerte, veranderd of vermeerderd, onderteekenen, en wel, zoo hij niet schrijven kan, door een kruis of ander teeken te stellen, waarbij de Secretaris zal verklaren dat hetzelve in zijne tegenwoordigheid is gesteld.

Artikel 83.

Wanneer de getuigen een door hem gegeven antwoord, of iets in de door hem gedane opgave verandert, zal hetzelve niet worden doorgehaald, of onleesbaar gemaakt, maar zullen Commissarissen de herroeping en de wijze hoe het vorige antwoord of opge-

gevene is veranderd of uitgelegd, door den Secretaris doen aantekenen.

Artikel 84.

Indien de herroeping, bijvoeging of uitlegging voorvalt onder een verhoor, zal het worden opgeteekend daar, waar het voorvalt, [†] zal het daaronder worden geschreven en weder worden geteekend als voren.

[†] : indien het bij de voorlezing geschiedt, in het slot; — doch wanneer het, na de onderteekening, voorvalt.

Artikel 85.

Na de onderteekening zal door Commissarissen, geene redenen ter contrarie zijnde, aan de getuigen den Eed worden afgenomen en het verhoor, door Commissarissen en den Secretaris, worden geteekend.

Artikel 86.

Indien een getuige niet mogt verstaan de Hollandsche taal zullen Commissarissen een Tolk gebruiken.

Artikel 87.

Deze Tolk zal, voor Officieren Commissarissen, onder Eede beloven dat hij zich, in hetgene, waartoe hij geroepen is, getrouwelijk zal kwijten, en daarvan niets aan anderen openbaren.

Artikel 88.

Hij zal de vragen, waarop de getuigen moeten worden gehoord, eerst in deszelfs taal overzetten, en in geschrifte stellen, vervolgens, een voor een, aan den getuige voorhouden, de antwoorden in die vreemde taal opschrijven en telkens aan den Secretaris, vertaald, opgeven, welke dit zal aanteekenen.

Artikel 89.

Hij zal eindelijk de antwoorden, in de taal van den getuige, aan hem, voorlezen en deszelfs goedkeuring daarop bekomen, of de veranderingen en vermeerderingen daaronder gesteld hebbende, dit alles, met en benevens den getuige, onderteekenen, voorts dit slot, vertaald, aan den Secretaris opgeven, en het vertaald verhoor, met en benevens denzelven en Commissarissen, onderteekenen.

Artikel 90.

Indien de Fiscaal verzoekt of Commissarissen dienstig oordeelen, dat de beschuldigde met een of meerder getuigen, of met andere beschuldigten worde gehoord, zullen zij deze confrontatie ordonneren.

Artikel 91.

Deze confrontaties zullen tot nader onderzoek der waarheid moeten plaats hebben, ingevalle twee of meerdere medepligtigen, bij hunne verhooren, merkelyk verschillen, of ook de verklaringen der getuigen en de antwoorden der beschuldigten, in gewigtige punten met elkanderen, niet overeenkomen.

Artikel 92.

De Artikelen van confrontatie zullen niet mogen behelzen andere daadzaken dan die, door de getuigen of mede-beschuldigten, reeds zijn verklaard, en in [de Artikelen, waarop [de beschuldigde is verhoord, zijn vervat.

Artikel 93.

Deze Artikelen zullen niet vragender wijze, [maar stellig zijn ingerigt, bij voorbeeld:

Den beschuldigten wordt door den Publieken Aanklager aangezegd dat het eene waarheid is, dat enz.

Artikel 94.

Deze confrontatie zal op de navolgende wijze moeten geschieden, wanneer een beschuldigde blijft ontkennen de waarheid van één of meer feiten of omstandigheden, waarop hij reeds is gehoord,

en Commissarissen een confrontatie hebben geordonneerd, zullen Commissarissen den beschuldigten, eerst in generale bewoordingen, afvragen of hij bekennen wil de waarheid van het feit of van de feiten, welke hij dus verre ontkend heeft, en waarvan men bekentenis vordert.

Artikel 95.

De beschuldigde hierop weigerachtig of op eene onvoldoende wijze antwoordende, wordt een getuige binnengebragt, en den beschuldigten afgevraagd of hij dien persoon kent? Zoo ja, hoe zijn naam is en waar hij woont, indien hij zegt dien persoon niet te kennen, wordt dezelve aangemaand, zoo dit te pas komt, om zich, door opgave van deze of gene omstandigheid, bekend te maken.

Artikel 96.

Voorts wordt den beschuldigten afgevraagd, of hij eenige reden heeft waarom dien persoon bij Commissarissen niet als een geloofwaardig getuige zoude behooren te worden aangenomen of om te vermoeden dat die persoon hem, tegen de waarheid, zoude willen bezwaren of benadeelen met aanmaning om die redenen terstond optegeven.

Artikel 97.

Vervolgens wordt het eerste artikel aan den beschuldigten door den openbaren aanklager aangezegd, en de getuigen wijders ondervraagd over den inhoud van het aan den beschuldigten aangezegd artikel, en daarna het antwoord van den beschuldigten en den getuige door den Secretaris, aangeteekend en voorgelezen.

Artikel 98.

Na een bevestigend antwoord van den getuige, trachten Commissarissen en de openbare aanklage, op de meest gepaste wijze, aanleiding te geven tot eene breede woordenwisseling tusschen den getuige en den beschuldigten om dezen tot bekentenis der waarheid te brengen.

Artikel 99.

Het voorgevallene, naar aanleiding van het voorgaande artikel, wordt, door den Secretaris, weder aangeteekend, dus ook aan den eenen kant zoodanige omstandigheden, als de getuige, tot nadere bevestiging of opheldering van zijne vorige verklaring, opzigtelijk dat punt, mogt hebben opgegeven, en aan den anderen kant de beantwoording van den beschuldigten daartegen en deszelfs bijgebragte redenen, of beroep op daadzaken tot zijne onschuld en verschooning.

Artikel 100.

Op gelijke wijze als in de drie laatstvoorgaande artikelen vermeld is, zal, bij de confrontatie, van artikel tot artikel, worden voortgegaan.

Artikel 101.

Na den afloop der artikelen betreffende een getuige, worden dezelve, met de door den Secretaris daarop gestelde aantekeningen van al het voorgevallene, duidelijk voorgelezen.

Artikel 102.

Hierop wordt aan den getuige afgevraagd of hij nog iets te veranderen of bij te voegen hebbe, en den Eed afgenomen op zijne verklaring bij dezen afgelegd.

Artikel 103.

Na het afleggen van den Eed door den getuige, wordt eindelijk aan den beschuldigten afgevraagd, of hij, in zijne opgave, nog iets wil veranderen of bijvoegen.

Artikel 104.

Het verhandelde in de drie vorige artikelen, in het slot van

behoudens het vereischte toezigt, zoodat hij dit verlangt, alleen spreken.

De raadsman kan bij den Krijgsraad inzage nemen van de stukken en daarvan, voor zoover hij die verlangt, afschrift bekomen ten koste van den beschuldigde, of, indien deze ter beoordeeling van den Krijgsraad onvermogen is, kosteloos, voor zoover de Krijgsraad het verstreken daarvan noodigacht; alles zonder de voortzetting der behandeling op te houden.

† Dit lid van dezen Krijgsraad wordt door den Commandierenden Officier altijd mede benoemd een der Officieren-Commissarissen, die de informatie hebben genomen.

Artikel 109.

—Tot deze Krijgsraad worden door hem altijd mede benoemd de Officieren, voor welken de informatie belegd zijn, ten ware zulks om deze of gene redenen niet zouden hebben kunnen gebeuren, wanneer, daarvan, bij de eerste zitting van den Krijgsraad, in de notulen, wordt melding gemaakt.

Artikel 110.

De President en Leden van dezen Krijgsraad, mitsgaders de Fiscaal en Secretaris bij dezelve zullen elkanderen niet onderling mogen bestaan tot in den vierden graad van bloedverwantschap of Zwageschap.

Artikel 111.

Deze Krijgsraad moet overigens zijn zamengesteld, na gelang dezelve wordt gehouden, bij eene Vloot, Eskader of minder Smaldeel, of wel aan boord van een Schip, hetwelk zich geheel alleen buiten gaats bevindt, wel verstaande dat, in dit laatste geval, slechts over oproer, munterij, zamenzwering en complot tot desertie, Krijgsraad zal mogen worden gehouden, ten zijer geene waarschijnlijkheid ware, binnen twee maanden, andere Lands Oorlogschepen te ontmoeten of eene der havens van den Staat te bereiken, als wanneer ook, over mindere capitale questien, Krijgsraad mag gehouden worden.

Artikel 111a.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Om gewichtige redenen, oordeel met de bevelen van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Indien de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Artikel 111b.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Het regtsgeeding op de verzuifzittingen van den Krijgsraad is niet op straffe van nietigheid in het openbaar gehouden, tenzij de Krijgsraad, om gewichtige redenen, oordeelt aan het bevel van den Staat, de openbare oorde of de geschiktheid in de zaak te vermelden, magt hebben, het regtsgeeding op te houden, deelteljk met gesloten deuren zal plaats hebben.

Artikel 112.

Er zullen notulen van de besognes van den Krijgsraad worden gehouden, in welke alles naauwkeuriglijk zal worden vermeld, wat door den Krijgsraad van dag tot dag is gedaan.

TWEDE TITEL.

DERDE HOOFDSTUK.

Krijgsraad bij eene Vloot, Eskader of minder Smaldeel buiten en binnen gaats.

Artikel 113.

Deze Krijgsraad zal bestaan uit zeven leden, den President daaronder gerekend, allen zijnde Officieren in den dienst ter Zee.

Artikel 114.

De Commanderende Officier benoemt, bij ~~de twee Officieren, welke over de Informatien hebben gezeten, nog vijf daartoe bevoegde~~, en onder zijne Orders staande Officieren.

Artikel 115.

Bij die Krijgsraad zal het regt der hooge Overheid worden waargenomen door den Fiscaal, die, bij Commissarissen, tot de informatien, gefungeerd heeft, of de zoodanige welke de Commanderende Officier, bij ziekte of andere gewigtige verhindering, daartoe zal hebben benoemd.

Artikel 116.

Even eens zal de gene, welke als Secretaris, bij de informatien, heeft gefungeerd daarbij dezelfde functien waarnemen, ten ware ook, bij ziekte of andere gewigtige verhindering, daartoe door den Commandierenden Officier een ander mogt wezen benoemd.

Artikel 117.

Deze fungerende Fiscaal en Secretaris zullen daarvoor geen tractement uit 's Lands kas genieten, ten ware zulks, in bijzondere gevallen, door den Vorst mogt worden goedgevonden.

Artikel 118.

Bij naderhand ontstane Ziekte of opgekome ne gewigtige verhindering van de benoemde leden, Fiscaal en Secretaris, worden, door den Commandierenden Officier, anderen in derzelve plaatsen, benoemd en, daarvan aanteekening, in de notulen van den Krijgsraad gemaakt.

Artikel 119.

De rang of orde, in welke de Leden van den Krijgsraad, ter vergadering, zullen zitting hebben, wordt door den Commandant, bij het doen der benoeming, bepaald, doch zal dezelve moeten gegrond zijn op derzelve ~~effectiven militairen rang~~ ~~of ancienniteit in den dienst.~~

T W E E D E T I T E L.

V I E R D E H O O F D S T U K.

Krijgsraad aan boord van een Schip hetwelk zich alleen buiten gaats bevindt.

Artikel 120.

Deze Krijgsraad zal bestaan uit vijf Leden ~~Officieren.~~

Artikel 121.

Op geen Vaartuig van oorlog kan Krijgsraad gehouden worden, ten zij ~~de aldaar dienst doende Officieren ten minsten drie in~~ ~~getal zijn.~~

Artikel 122.

De Commanderende Officier van het Schip die den Krijgsraad benoemt is zelve daarvan President.

Artikel 123.

De Commanderende Officier benoemt alzoo, buiten ~~de twee Officieren, welke over de informatien gezeten hebben, nog twee Leden.~~

Artikel 124.

De gene welke, als Fiscaal bij de informatien, heeft gefungeerd neemt daarbij wederom die functien waar of zoodanig ander geschikt persoon, als de Commandant, bij ziekte of andere gewigtige verhindering, daartoe zal hebben benoemd.

) een der Officieren Commissarissen, die de informatien hebben genomen, nog vier

z Tot leden van den Krijgsraad zullen niet worden benoemd:

+

~~Leden van lagere rang dan dien van luitenant ter tweede klasse. Buiten gaats kan zoo noodig van de bepaling worden afgeweken.~~

+

1°. Officieren die den leeftijd van vijf en twintig jaren nog niet hebben bereikt; en

2°. Officieren van lagere rang dan dien van luitenant ter zee tweede klasse.

Buitengaats kan zoo noodig van de bepaling van het voorgaand lid worden afgeweken.

+ onderdom in dien rang, of, bij gelijkheid daarvan, op de rangorde der verschillende Korpsen van de Zeemagt.

~~Bij gelijkheid van militairen rang en ancienniteit beslist de leeftijd.~~

Wanneer door bijzondere omstandigheden in een Krijgsraad leden moeten zitting nemen, niet behoorende tot de Zeemagt, dan beslist bij gelijkheid van rang, ouderdom in dien rang of in den dienst, de leeftijd.

+ van ~~de~~ ~~dienende~~ ~~die~~ ~~dien~~ ~~raad~~ ~~zitting~~ ~~nemen.~~

) een der Officieren Commissarissen, die de informatien hebben genomen, nog drie Leden.

z Bijaldien het verschikte aantal Officieren dat in den Krijgsraad zitting moet nemen, niet beschikbaar is, kunnen de beide Officieren Commissarissen, welke over de informatien gezeten hebben, als Leden worden benoemd.

Artikel 125.

Desgelijks zal de gene, welke als Secretaris bij de informatie heeft gefungeerd, die zelfde functien daarbij uitoeffenen, ten ware ook, bij ziekte of andere gewigtige verhuidering, daartoe, door den Commandierenden Officier, een ander mogt wezen benoemd.

Artikel 126.

Bij gebreke van een geschikt persoon tot Secretaris, zal de Fiscaal tevens de functien van Secretaris waarnemen.

Artikel 127.

Deze fungerende Fiscaal en Secretaris zullen daarvoor niets genieten uit 's Lands Kas.

Artikel 128.

De rang of orde in welke de Leden van den Krijgsraad ter vergadering zullen zitting nemen wordt, door den Commandant, bij de benoeming, bepaald, doch zal dezelve moeten gegrond zijn op derzelver ~~effectieven~~ militairen rang ~~of ancienniteit in den dienst~~.

†, ouderdom in dien rang, of, bij gelijkheid daarvan op de rangorde der verschillende Korpsen bij de Zeemagt.

† Bij gelijkheid van militairen rang en ancienniteit beslist de leeftijd.

T W E E D E T I T E L.

V I J F D E H O O F D S T U K.

Regts-magt, regten en pligten der Krijgsraden bij de twee naast voorgaande Hoofdstukken vermeld.

Artikel 129.

De Krijgsraden in de twee naast voorgaande Hoofdstukken vermeld, oefenen uit de criminele Justitie ter eerster instantie over alle militaire of andere aan den militairen dienst verbondene personen aan hunne regtsmagt onderworpen, met uitzondering van de zoodanigen, welke, ter eerster instantie, voor het Hoog Militair Geregts-hof, moeten te regt staan.

Artikel 130.

De Leden derzelve zullen nimmer openbaren het gene geheim behoort te blijven, bijzonder ook niet de gevoelens van hunne Mede-Leden zelfs niet die van hun zelve.

Artikel 131.

Tot de deliberatien worden niet toegelaten

a. Die aan den beschuldigten bestaan in den zesden of naderen graad van bloedverwantschap, tegenwoordige of voormalige Zwagerschap.

b. Die, in de zaak van den beschuldigten, eenige raad of advijs hebben gegeven.

c. Die, of zelve onwetende of onbedacht of indirect ontvangen hebben eenige giften, gaven of geschenken of toezegging daartoe van den beschuldigten of van zijnentwege op een tijd, dat, de zaak waarover gehandeld wordt, reeds bij den Krijgsraad was gebragt, of waarschijnlijk gebragt zoude worden al waren het ook de geringste geschenken van spijs en drank, voor zoo verre, ten aanzien der laatstgemelden, de minste vermoedens konde plaats hebben, dat die ter contemplatie van de beschuldiging gedaan waren; en

d. Die tegen den beschuldigten een proces voor eenig regter aanhangig mogten hebben.

Artikel 132.

Indien zij ontdekken door anderen eenige geschenken ten bunnen behoefte ontvangen of aan dezelve ten hunnen gevalle, gegeven te zijn of ook dat zij zelve onbedacht, of onwetende die hebben aangenomen, zullen zij daarvan dadelijk, aan den Krijgsraad, kennis geven, en, het zij de ontvangene geschenken

wederom terug zenden, indien dit kan geschieden, het zij de waarde van dezelve uitkeeren, op zoodanige wijze, als de Krijgsraad zal goedvinden.

Artikel 133.

Wanneer het twijfelachtig is, of het voorhanden zijnde geval onder de hier voren uitgedrukte behoort of wanneer een Lid zich vindt tot den beschuldigten in eenige betrekking hier voren niet uitgedrukt doch waarom hij wenscht van de behandeling der zaak te zijn ontslagen, als uit hoofde van bijzondere vriendschap, vijandschap, groote gemeenschappelijke belangen zal de Krijgsraad, in afwezendheid van den genen dien dit betreft, daarover beslissen.

Artikel 134.

De Krijgsraad zal hieromtrent in het oog houden, dat niemand, zonder gewigtige redenen, van de behandeling eener zaak worde ontslagen, doch tevens dat alle schijn van niet genoegzame onzijdigheid worde geweerd.

Artikel 135.

Een Lid, uit hoofde van eenige betrekking, op of zonder zijn verzoek, van de behandeling eener zaak, ontslagen, zal de deliberatien der andere Leden over de zaak niet mogen bijwonen.

Artikel 136.

Indien ook een beschuldigde mogt vermeenen, dat een der Leden van den Krijgsraad, uit hoofde van haat, vijandschap of om eenige andere reden, geen bevoegd regter in zijne zaak, zoude kunnen zijn, zal hij die redenen van bezwaar, met behoorlijk respect, aan den Krijgsraad mogen voordragen en verzoek doen tot recusatie.

Artikel 137.

In dat geval zal de gerecuseerde zich, uit den Krijgsraad, moeten absenteren zoo lang daarover gedelibereerd, en de wettigheid der redenen van recusatie, door de overige Leden, beoordeeld wordt.

Artikel 138.

Indien de redenen tot recusatie onvoldoende bevonden worden zal de gerecuseerde wederom plaats nemen.

Artikel 139.

Wanneer de redenen van recusatie gegrond bevonden worden, zal de President van den Krijgsraad daarvan de nodige kennis geven en inmiddels, met de afdoening der zaak, worden gewacht tot dat een ander Lid in den Krijgsraad, in de plaats van den gerecuseerden, door den Commandierenden Officier, zal wezen benoemd.

Artikel 140.

Alle beslotene brieven aan den Krijgsraad toegezonden, worden door den President geopend, en, bij de eerste vergadering, aan dezelve, medegedeeld.

Artikel 141.

Alle de Leden zijn verplicht de vergaderingen bij te wonen, ten zij dezelve, door ziekte of andere volstreckte beletzelen, verhinderd, of daarvan door den President of den Krijgsraad, om gewigtige redenen, verschoond worden.

Artikel 142.

De President heeft het beleid en bestuur over de orde, waarin de zaken zullen worden behandeld, en zorgt dat ieder een, met den meesten spoed, prompt en onvertogen regt wedervare.

×

Artikel 143.

In de zaken, welke, in de Krijgsraad worden behandeld, zullen

Artikel 142a.

De geboden of toegezonden raadsman is bevoegd ter terechtzitting al datgene aan te voeren, wat geacht kan worden te trekken tot het in acht nemen van artikel 131 en in het algemeen van de voorgeschreven wijze van regtspleging en tot verdediging van den beschuldigten.

Ingeval de raadsman een advocaat is en deze zich voor den Krijgsraad schuldig maakt aan eenige handeling, omschreven in artikel 20 van het Reglement n:o III, vastgesteld in voldoening aan artikel 19 der wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der justitie, zal hij door den President worden gewaarschuwd of berispt en op deszelfs voordragt door het college, waarbij hij als advocaat is ingeschreven, voor een tijd in de uitoefening van zijn beroep voor de regterlijke collegien kunnen worden geschorst.

+ en de beklaagde of diens raadsman daarmede instemt.

○ Indien de beklaagde zich in arrest bevindt, wordt in de eerste zitting van den Krijgsraad, na voordragt van den Fiscaal,

⊥ vóór of bij het indienen der schriftuur van eisch

⊗ zullen de verhooren van de niet gedagvaarde getuigen door den Secretaris worden voorgelezen en zal

alle de stukken, van wederzijde ingeleverd, moeten worden gelezen, ten ware eenparig mogt worden begrepen, dat de woordelijke lezing van het een of ander, zonder nadeel, konde worden nagelaten. +

Artikel 144.

Niemand der Leden zal eenige bewijsstukken mogen ontvangen buiten het gene aan den Krijgsraad, op eene behoorlijke wijze, is ingeleverd.

TWEEDE TITEL.

ZESDE HOOFDSTUK.

Regtspleging en handelingen der Krijgsraden, na den afloop der informatien voor Officiere Commissarissen.

Artikel 145.

— Wanneer de beklaagde een Onder-Officier of van eenen minderen rang is, zal hij, in arrest zijnde, gedurende het onderzoek zijner zaak, in arrest blijven, maar bij aldien de beklaagde den rang van Officier bekleedt, zal, op voordragt van den Fiscaal in de eerste zitting, door den Krijgsraad worden beslist, of de aard en de omstandigheden der zake al of niet vorderen, dat de beklaagde, gedurende het proces, in arrest worde gehouden, en in het eerstgestelde geval tevens bepalen of, in den aard van het arrest, ook eenige verzachting, voor den beklaagden, kan worden gemaakt.

Artikel 146.

Wanneer de Krijgsraad, gedurende den loop van het proces bevindt, dat de zaak is van dien aard, dat een beschuldigde, welke op vrije voeten is, onder verzekerde bewaring behoort te worden gesteld of dat, in de wijze van het arrest, eene verandering tot meerder verzekerde bewaring behoort te worden gemaakt, zal de Krijgsraad daaromtrent, het zij zonder, het zij op voordragt van den Fiscaal, naar bevind van zaken, disponeren.

Artikel 147.

Indien de Fiscaal daarentegen, in den loop der procedures bij den Krijgsraad, vermeent, dat er redenen of omstandigheden zijn voorgekomen om een gearresteerde, ~~in~~ ⊥ nog vóór het uiteinde der procedures, uit het arrest te ontslaan, zal hij zulks, aan den Krijgsraad, voordragen ten einde daarop naar behooren te worden gedisponeerd

Artikel 148.

De dispositien tot arrest, ontslag en verandering in de wijze van het arrest, worden aan den beklaagden in den vollen Krijgsraad gecommuniceerd, daarvan aantekening in de notulen gemaakt en gezorgd dat dezelve executie bekomen.

Artikel 149.

De dispositien tot arrest worden, zoo de omstandigheden, als vrees voor ontvlugting en soortgelijke dit raadzaam maken, door den Fiscaal, dadelijk na het nemen derzelve ter executie gelegd.

Artikel 150.

Dadelijk bij de eerste Sessie van den Krijgsraad, of, anderzins, in die van des daags daaraanvolgende, zal de beklaagde in zijne verhooren, voor Officiere Commissarissen ondergaan, in de volle Krijgsraadsvergadering worden gerecolleerd.

Artikel 151.

Na het voorlezen derzelve zal aan den beklaagde worden afgevraagd, of hij daarbij persisteert, dan of hij daarbij ook nog iets te voegen hebbe.

Artikel 152.

De verhooren voor Officiere Commissarissen zullen des niet te

min alle zoodanige kragt hebben en behouden als of dezelve, voor den vollen Krijgsraad, hadden plaats gehad, en zal, uit dien hoofde, aan de veranderingen of bijvoegselen van den beklagden, geene meerdere waarde worden toegekend dan dezelve in goede justitie verdienen.

Artikel 153.

Achter ieder verhoor zal van dit recollement melding worden gemaakt met aanteekening van het persistit of van het gene, door den beklagden, daarbij gevoegd is.

Artikel 154.

Wanneer de Fiscaal of de Krijgsraad van begrip is, dat er nog nadere verhooren, het zij van den beklagden het zij van getuigen, het zij bij wijze van confrontatie, zouden behooren te geschieden, zullen dezelve in den vollen Krijgsraad worden gehouden.

Artikel 155.

In deze wijze van het beleggen, houden en sluiten van deze verhooren, zal worden in acht genomen al het geen ten dezen opzichte, bij de informatien voor Officieren Commissarissen, is voorgeschreven.

Artikel 156.

Wanneer een beklagde, welke het hem ten laste gelegde feit of feiten of wel het misdadige hetwelk daarin gelegen is, eerst heeft ontkend, en, bij een der volgende verhooren voor Officieren Commissarissen of voor den Krijgsraad, is gekomen tot confessie en tevens buiten dien van het aanwezen der geconfesseerde misdaad blijkt, zoo dat de Fiscaal vermeent, dat er grond is, om, op die confessie, regt te verzoeken, zal hij, daartoe, binnen den tijd van drie dagen, na het laatste verhoor of van het recollement, aan den Krijgsraad, eene voordragt doen en verzoeken, tot het doen van eisch op de confessie van den beklagden, te worden geadmiteerd.

Artikel 157.

Wanneer een beklagde niet heeft kunnen worden gebragt tot eene volledige confessie, maar de Fiscaal des niet te min vermeent, dat hij de verhooren kan houden voor voltrokken, en dat, daar er gronden zijn om den beklagden te houden voor overtuigd van de misdaad, aan hem ten laste gelegd, zal hij zulks, binnen gelijke drie dagen, als voren, aan den Krijgsraad voordragen en verzoeken om, tot het doen van eisch op de bewijzen in extraordinair proces tegen den beklagden, te worden geadmiteerd.

Artikel 158.

Ingeval de Fiscaal van oordeel is, dat, van des beklagdens onschuld, blijkt, of wel dat de bewijzen niet voldoende zijn om den beklagden schuldig te verklaren, zal hij, aan den Krijgsraad, zulks schriftelijk voordragen en daarbij verzoeken, dat de beklagde moge worden vrij gesproken van de hem ten laste gelegde beschuldiging en dienvolgende, zoo hij in arrest is, uit zijn arrest worde ontslagen, of wel worde geabsolveerd van de instantie.

Artikel 159.

Het verzoek tot absolutie van de Instantie zal plaats hebben wanneer het berekenbaar mogelijk is, dat te eeniger tijd nog nadere bewijzen met betrekking tot de misdaad aan den beklagden ten laste gelegd, zouden kunnen worden ingewonnen.

Artikel 160.

Deze voordragt zal als dan, zonder verwijl, met ten benevens alle de stukken tot de onderhoorige zaak betrekkelijk, welke tot dat einde door den Fiscaal bij zijnen voordragt moeten worden overgelegd, door den fungerenden Secretaris in den Krijgsraad, worden voorgelezen.

Eveneens zullen in den vollen Krijgsraad worden gehoord de getuigen en deskundigen, die, op verzoek van den beklagden, op last van den Krijgsraad van wege den Fiscaal mogten zijn rechtsvaardig of opgeroepen, of die, van wege den beklagden zelf, geroep of opgeroepen zijnde, ter terechtzitting zijn verschenen. Ten laatste wordt daeren vóór den dag, door den President van den Krijgsraad voor het houden der verhooren, bepaald, doet de Fiscaal aan den beklagden, en ten minste twee maal vier en twintig uren vóór dien dag doet de beklagde aan den Fiscaal schriftelijk opgave van de door ieder hunner gedagvaarde of opgeroepen dien wel te dagvaarden of op te roepen getuigen en deskundigen.

Artikel 156.

Zoodra de Fiscaal vermeent, dat hij de verhooren kan houden voor voltrokken, zal hij aan den Krijgsraad verzoeken, om tot het doen van eisch van zijne schriftuur van eisch te worden geadmiteerd.

Artikel 157.

De beklagde en zijn raad-man behouden echter vrijheid, om, des onmacht, van den Krijgsraad aanvulling van het onderzoek te verzoeken.

Artikel 158.

Ingeval de Krijgsraad vermeent, dat de beklagde nog nader moet worden verhoord of dat op eenig point nog nader onderzoek moet geschieden, zal de Fiscaal daartoe het noodige met de meest haastige speed, in het werk stellen.

Artikel 159.

Bijdragen de Krijgsraad vermaant, dat de zaak kan worden gehouden voor voltrokken, en dat er grond is tot het doen van eisch tegen den beklagden, zal de Fiscaal, binnen driemaal vier en twintig uren, zijne schriftuur van eisch indienen.

Artikel 160.

De middelen der schriftuur van eisch zullen moeten bestaan in een eenvoudig doch duidelijk en onderscheiden verhaal van het geval of van de zaak, zoodanig als daarvan, uit de confessie of andere verklaringen blijkt, mitgaderes in een betoog van des beklagdens schuld of onschuld, afgeleid uit het gene beheden of bewezen is alsmede eene bepaalde conclusie.

Artikel 161.

Bijaldien de conclusie tot schuldigverklaring luidt, zal zij moeten inhouden eene aanhaling van de wet of wetten, welke op het geval toepasselijk worden geacht, benevens zoodanige bepaalde straf of straffen, als de Fiscaal oordeelt, dat op de bewezen misdaad of misdaden bij de wet gesteld of met de merites der zaak overeenkomstig zijn.

Artikel 162.

Indien echter de Fiscaal van oordeel is, dat van des beklagdens onschuld blijkt of dat het feit of de dader niet strafbaar is, zal hij concluderen, dat de beklagde moge worden vrijgesproken van de hem ten laste gelegde beschuldiging, en dienvolgens, zoo hij in arrest is, uit zijn arrest worde ontslagen.

Artikel 163.

Bij zijne schriftuur van eisch zal de Fiscaal overleggen, alle de verhooren, bewijzen en verdere stukken, welke, tot de zaak eenige betrekking hebben, en, het zij tot belasting, het zij tot ontlasting van den beklagden, zouden kunnen dienen, voor zoo verre die aan den Fiscaal ter hand gekomen zijn.

Hij zal deze stukken na orde van het gene hij, bij zijne schriftuur van eisch voorstelt, op den rug teekenen met de letters *a*, *b* en zoo vervolgens en ze in die orde op den inventaris omschrijven.

Artikel 164.

Op de openbare terechtzitting van den Krijgsraad, waarop de schriftuur van eisch wordt overgelegd, wordt de conclusie van deze schriftuur door den Fiscaal voorgelezen.

Artikel 165.

Binnen drie ~~_____~~ zal de beklagde of zijn raadsman namens hem ter openbare terechtzitting een schriftuur van antwoord kunnen indienen.

Artikel 166.

Na de indiening, in het vorige artikel bedoeld, zal de Krijgsraad, indien dit door den Fiscaal of door den raadsman van den beklagden wordt verlangd, een dag bepalen tot het houden van pleidooien.

Na het pleidooi van den raadsman van den beklagden kan de Fiscaal andermaal het woord voeren.

Aan den beklagden en zijn raadsman wordt echter, op straffe van nietigheid, het regt gelaten om het laatste te spreken.

Artikel 167.

Indien daarna getuigen of deskundigen opnieuw worden gehoord of stukken worden voorgelezen, of de beklagde nader wordt ondervraagd, kunnen terstond hierna de Fiscaal en de raadsman van den beklagden nogmaals op den in artikel ~~167~~ vermelden voet het woord voeren.

1 dagen

7 of wel, wanneer de beklagde en diens raadsman van deze bevoegdheid afstand doen, nadat is voldaan aan het bepaalde in artikel 164.

† 166

Artikel 161.

De Krijgsraad zal vervolgens op die voorlezing beslissen of de procedures kunnen worden gehouden voor voldongen, of in staat, om daarop regt te doen, dan of de beschuldigde nog nader moet worden gehoord of geconfronteerd, of wel het een of ander point nog nader zoude kunnen of behooren te worden onderzocht.

Artikel 162.

Ingeval de Krijgsraad vermeent dat de beklagde nog nader moet worden gehoord of dat op eenig point nog nader onderzoek moet geschieden, zal de Fiscaal daartoe het noodige, met de meest mogelijke spoed, in het werk stellen.

Artikel 163.

Bijaldien de Krijgsraad bevindt dat de beklagde onschuldig is, spreekt zij denzelven vrij van de hem ten laste gelegde beschuldigingen, gelast zijn ontslag zoo hij zich gearresteerd bevindt.

Artikel 164.

Wanneer de Krijgsraad bevindt dat de bewijzen niet voldoende zijn, doch dat het berekenbaar mogelijk is, dat te eeniger tijd nog nadere bewijzen zouden kunnen worden ingewonnen, zal zij de beklagde absolveren van de instantie.

Artikel 165.

Bij aldien de Krijgsraad verstaat dat de zaak kan worden gehouden voor voldongen, en dat er grond is tot het doen van eisch tegen denzelven, zal de Fiscaal, binnen tweemaal vierentwintig uren, dienen van zijne conclusie van eisch.

Artikel 166.

De middelen der Schriftuur van eisch, zullen moeten bestaan in een eenvoudig doch duidelijk en onderscheiden verhaal van het geval van de zaak, zoodanig als daarvan, uit de confessie of andere stukken, blijkt, mitsgaders in een betoog van des beklagdens schuld, afgeleid uit het gene beleden of bewezen is, en eindelijk in eene aanhaling van de wet of wetten welke op het geval toepasselijk zijn.

Artikel 167.

Bij het slot der Schriftuur van eisch, zal de Fiscaal concluderen tot zoodanige bepaalde straf of straffen als hij oordeelt, dat, op de bewezen misdaad of misdaden, bij de wet, gesteld of, met de merites der zaak overeenkomstig zijn, met bijvoeging, achter dien bepaalden eisch, van deze algemeene Salulaire Clausule „of tot zulke andere straffe als de Krijgsraad, in goede justitie, zal verstaan te behooren.”

Eindelijk zal de Fiscaal daarbij nog concluderen tot condemnatie, van den beklagden, in de kosten en misen der justitie, als mede in de kosten van den processe, des noods ter taxatie en moderatie van den Krijgsraad.

Artikel 168.

Bij dezen eisch zal de Fiscaal overleggen, alle de verhooren, bewijzen en verdere stukken, welke, tot de zaak eenige betrekking hebben, en, het zij tot belasting, het zij tot ontlasting van den beklagden, zouden kunnen dienen, voor zoo verre die aan den Fiscaal ter hand gekomen zijn. — Hij zal deze stukken na orde van het gene hij, bij zijne conclusie van eisch voorstelt, op den rug teekenen met de letters *a*, *b* en zoo vervolgens en ze in die orde op den inventaris omschrijven.

TWEEDE TITEL.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van het aannemen van bewijzen van onschuld.

Artikel 169.

Een gearresteerde of gerequireerde in persoon, deszelfs Echtgenoot of naastbestaande zullen, ten allen tijde, tot dat het

vonnis zal worden gepronuntieerd, aan den Krijgsraad, mogen aanbieden zoodanige stukken, als zij vermeenen, tot bewijs der onschuld, te kunnen dienen.

Artikel 170.

De Krijgsraad zal hierop zoodanig regard slaan, als dezelve zal vermeenen te behooren; en in allen gevalle die stukken stellen in handen van den Fiscaal om denzelven de gelegenheid te geven van, daarbij, zijne consideratien te voegen.

TWEEDE TITEL.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van de Vonnissen en derzelver executie.

Artikel 171.

Binnen drie dagen nadat de Fiscaal heeft gediend van zijnen voordragt, tot vrijspraak, of absolutie van den beklagden, of wel tot absolutie van de instantie, of ook van zijne conclusie van eisch, zal de Krijgsraad de zaak in overweging nemen en tot het wijzen van vonnis overgaan.

† is voldaan aan het voorschrift van een der artikelen 164, 165, 166 of 167.

Artikel 172.

De President van den Krijgsraad doet daartoe hoofdelijke omvraag, beginnende met het jongste lid en brengende zijne gevoelens het laatste uit.

‡ De beraadslagingen geschieden naar aanleiding van den inhoud van het bevel tot samenstelling van den Krijgsraad en van het onderzoek ter terechtzitting, over het bewezene of niet bewezene der feiten, over derzelver qualificatie, over het bewezene der schuld van den beklagden en over de toepassing van de straf of straffen, bij de wet bepaald.

Artikel 173.

De President zal na zulks, de conclusie opmaken bij eenparigheid, volstreckte meerderheid, of naar het gene de aard der zaak en de voorschriften van het regt zullen vereischen.

§ Bij schuldigverklaring wordt de straf opgelegd, op het feit gesteld.

¶ Indien de Krijgsraad niet uit wettige bewijsmiddelen de overtuiging heeft geput, dat het ten laste gelegde feit is gepleegd door den beklagde, of vermeent dat het feit of de dader niet strafbaar is, spreekt hij den beklagde vrij.

Artikel 174.

Het vonnis zal vervolgens overeenkomstig de conclusie bij den President genomen, door den fungerenden Secretaris, worden opgesteld, en alsdan, door de Leden van den Krijgsraad, geresumeerd en gearresteerd worden.

‡ tot het wijzen van het vonnis

Artikel 175.

Het vonnis zal moeten behelzen den naam en toenaam, mitsgaders de geboorteplaats en ouderdom van den beklagden en de militaire charge door denzelven bekleed, en, in gevalle het strekt tot condemnatie, zal daarin moeten worden vermeld de misdaad, waaraan de gecondemneerde geoordeeld is schuldig te staan met alle de omstandigheden, in zoo verre die erkend of voor bewezen zijn gehouden, en de straf, waarin de gecondemneerde is verwezen, met aanhaling van het artikel der wet, waarop de straf berust.

Artikel 176.

In de vonnissen ten nadeele van beschuldigten geweest, moet de misdaad worden uitgedrukt op poene van nulliteit.

Artikel 177.

Wanneer de Krijgsraad oordeelt een gerequireerden in persoon, tot eene lijfstraffe of ten minste cassatie te moeten verwijzen, zal dezelve den Fiscaal gelasten om den beschuldigten te doen nemen in verzeerde bewaring, zullende het vonnis inmiddels geheim gehouden worden.

Artikel 178.

Aan een ter dood veroordeelden zal twee maal vier-en-twintig uren voor de executie de dood worden aangezegd door den Fiscaal, geëdsisteerd door twee Commissarissen uit den Krijgsraad.

Artikel 179.

Van dien tijd af zal aan den veroordeelden de toegang worden vergund van zoodanige vrienden en Leeraars als hij verkiezen zal.

× In alle gevallen beveelt de Krijgsraad de teruggave der voorwerpen, die als stukken van overtuiging hebben gediend, na verloop van acht dagen nadat het geprobeerde vonnis zal zijn gepronuntieerd aan den met name in het vonnis te vermelden persoon, die de voorwerpen tijdelijk als stukken van overtuiging heeft afgestaan of bij wien zij zijn in beslag genomen, tenzij de Krijgsraad beslisse, dat dezelve voorwerpen door misdrijf heeft verkregen, in welk geval hij de teruggave kan gelasten aan den met name in het vonnis te vermelden persoon, aan wien de voorwerpen wederrechtelijk zijn onttrokken, of tenzij daarop door den eigenaar of rechthebbende binnen den voormelden termijn onder den Secretaris beslag zij gelegd overeenkomstig de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.

De vernietiging of onbruikbaarmaking van werktuigen of andere voorwerpen, vervaardigd, geschikt gemaakt of gediend hebbende tot het plegen van een strafbaar feit, kan in het vonnis worden gelast.

Ingeval van veroordeeling wegens overtreding van artikel 439, 1°, van het Wetboek van Strafrecht beveelt de Krijgsraad, dat de in dit artikel bedoelde goederen, welke als stukken van overtuiging hebben gediend, voor voover zij bij den veroordeelde zijn in beslag genomen, aan het militair gezag zullen worden uitgeleverd.

Artikel 180.

Ook zal die toegang aan Leeraars ter keuze van den beschuldigen bevorens, op zijn verlangen, worden toegestaan, wanneer de beschuldigde is onder vermoeden van een misdad, waarop waarschijnlijk de doodstraf volgen zal.

Artikel 181.

Geene vonnissen door de Krijgsraden gewezen, zullen mogen worden ter executie gelegd, voor en alear dezelve door het Militair Gerechtshof zijn geapprobeerd of geconfirmeerd geworden in maniere als bij de wet is bepaald.

Artikel 182.

Hiervan zijn echter uitgezonderd alle vonnissen door de Krijgsraden binnen gaats, het zij op confessie, het zij op ander bewijs, gewezen ten laste van Officieren in den dienst ter Zee of van de gene, die daar mede in rang gelijk staan, wanneer daarbij geen zwaardere straf is bepaald dan van arrest of detentie gedurende zes weken of van Suspensie in den dienst mede voor den tijd van zes weken; — en ten laste van Onder-Officieren en mindere Schepelingen, wanneer de straf niet te boven gaat eene condemnatie tot het vallen van de raa met laarsen. — Deze vonnissen zullen, aan geenerlei herziening of hooger beroep, onderhevig zijn maar kragt van arrest hebben, zullende dezelve echter niet mogen worden gepronuntieerd of ter executie gelegd, alsvorens de Commandant van de Vloot, of het Eskader of minder Smaldeel, daarop zal hebben geappostilleerd, *fiat executie*, en die alzoo, aan den Krijgsraad, zal hebben terug gezonden.

Artikel 183.

Alle vonnissen in het naastvoorgaand artikel omschreven, welke met het *fiat executie* zijn terug gezonden, zullen zoodra mogelijk gepronuntieerd en geëxecuteerd worden.

Artikel 184.

Van de approbatie en confirmatie in het voorenstaand artikel vermeld zijn ~~mede~~ uitgezonderd alle vonnissen, door de Krijgsraden van eene Vloot, Eskader of minder Smaldeel, *buiten gaats* gewezen, zonder eenig onderscheid of dezelve vonnissen strekken tot het opleggen van de straffe des doods, of tot eenige mindere straf, en zonder eenig onderscheid of de veroordeelde de misdad *al* of *niet* hebbe beleden.

Artikel 185.

Ingevalle het vonnis alzoo buiten gaats gewezen, strekt tot het opleggen eener mindere straf, dan die des doods, zal de pronuntiatie en executie dadelijk geschieden, nadat de Commanderende Officier van de Vloot of het Eskader of Smaldeel daartoe het *fiat executie* zal hebben verleend.

Artikel 186.

Ingevalle het vonnis strekt tot het opleggen der doodstraf zal de Commanderende Officier van de Vloot, het Eskader of minder Smaldeel, vier Officieren, geene Leden van den Krijgsraad zijnde geweest, bij zich roepen en, benevens dezelve, de stukken van het proces examineren, mitsgaders onderzoeken of de misdad behoorlijk beleden of bewezen zij en of ook de straf overeenkomstig de voorschriften der wet opgelegd zij.

Artikel 187.

Na dat het onderzoek, bij het naast voorgaand artikel gemeld, zal zijn afgelopen, zullen de commanderende en verdere Officieren, bij meerderheid van Stemmen, bepalen, of het *fiat executie al* of *niet*, behoort verleend te worden, en wanneer hetzelfde alzoo door hun wordt verleend, zal het vonnis kragt van arrest hebben en zoodra doenlijk worden geëxecuteerd, doch zoo zij integendeel zwaarigheid mogten maken in het verleenen van *fiat executie* zal de gecondemneerde in verzeerde bewaring moeten gehouden worden tot dat er gelegenheid zij, om denzelfden naar het vaderland op te zenden, en de zaak ter cognitie van het Hoog Militair Gerechtshof te brengen.

Artikel 188.

Insgelijks zullen vonnissen van Krijgsraden overëenkomstig de bepalingen van art. 111 gehouden, aan boord van een Schip dat zich buiten gaats alleen bevindt, kragt van arrest hebben in zaken van zamenzwering, muiterij, zamenrotting, complot tot desertie en lafhartigheid voor den vijand, ook wanneer de delinquant daarbij tot eenige doodstraf, van welken aard die zijn moge, is gecondemneerd.

Artikel 189.

Indien echter de Commanderende Officier van het Schip in de zaken bij het voorgaand artikel gemeld, tegen de straf des doods mogt hebben gestemd, is hij bevoegd de executie daarvan te schorsen tot dat hij in de gelegenheid zal gekomen zijn, om vier Officieren, die over de zaak niet hebben gezeten, bij zich te adsummeren, ten einde te onderzoeken, of het vonnis *al* dan *niet* behoort te worden geëxecuteerd.

Artikel 190.

In het laatste geval, zal de gecondemneerde in verzekerde bewaring worden gehouden tot dat er gelegenheid zij, om denzelfven naar het vaderland op te zenden en de zaak ter beslissing aan het Hoog Militair Gerechtshof te brengen.

Artikel 191.

Wanneer de beklagde zich mogt hebben schuldig gemaakt aan eene misdaad, waartegen bij de wet eene doodstraf is gesteld en welke niet behoort onder de zoodanigen die bij Art. 188 zijn vermeld, zal de Commanderende Officier van het Schip, wanneer het vonnis inhoudt veroordeeling ter dood, en al ware het ook dat hij mede tot de doodstraf hadde gestemd, den veroordeelden niet mogen doen executeren, maar in verzekerde bewaring houden tot dat er zich gelegenheid opdoet om het geslage vonnis even als in Art. 187 is gezegd te herzien of wel hetzelfde, tot dat einde, aan het Hoog Militair Gerechtshof, — opzenden.

Artikel 192.

Alle vonnissen welke bij de Krijgsraden aan boord van een Schip alleen gewezen zijn en geene doodstraf opleggen, zullen dadelijk kunnen worden geëxecuteerd.

Artikel 193.

Alle vonnissen moeten openlijk uitgesproken of uitgelezen worden door den Secretaris in den vollen Krijgsraad, ter presentie van den Fiscaal en gecondemneerden en boveudien nog op zoodanige andere plaats, waar de executie geschieden zal, of het belang der Justitie zulks zoude mogen vorderen.

Artikel 194.

De vonnissen waarvan geen appel valt, zullen, wanneer dezelve, volgens deze wet zijn geaprobeerd of executabel verklaard, dadelijk na de pronuntiatio worden geëxecuteerd.

Artikel 195.

De Executie zal geschieden ten overstaan van † Officieren Commissarissen, daartoe door den President van den Krijgsraad benoemd, § geassisteerd met den fungerenden Fiscaal welke † zullen moeten zorgen, dat aan den letter van het vonnis stiptelijk worde voldaan, en daarvan rapport † zullen doen aan de Krijgsraads Vergadering.

† twee

§ door

I zal

† zal

Artikel 196.

De Executie zal gewoonlijk plaats hebben daar de Krijgsraad zitting houdt, ten ware de Krijgsraad mogt noodig oordeelen dat zulks geschiede op eenige andere plaats, wanneer dezelve zal gehouden zijn, zulks bij het vonnis te bepalen.

Artikel 197.

Zoodra een vonnis zal zijn gepronuntieerd zal zulks boven aan het hoofd van het originele vonnis met bijvoeging van den datum worden aangeteekend.

Artikel 198.

Een gecondemneerde in de kosten, welke zich in arrest bevindt, zal in arrest worden gehouden tot dat hij van zijn onvermogen zal hebben doen blijken, en daarop bij den Regter zal wezen gedisponeerd.

Artikel 199.

Ingeval van een zoodanig onvermogen zal nimmer, bij de dispositie, kwijtschelding der kosten worden verleend, maar de publieke aanklager, omtrent het ter executie leggen van dat gedeelte der condemnatie, diligent worden verklaard, tot dat de gecondemneerde in staat zal zijn om daaraan te voldoen.

Artikel 200.

Alle vonnissen binnen gaats gewezen zullen, na derzelver pronuntiatio en executie, met de stukken daartoe behoorende, aan het Hoog Militair Gerechtshof worden ingezonden, om, ter Griffie van den Hove, te worden bewaard.

Artikel 201.

Even eens zullen alle vonnissen buiten gaats gewezen, na het weder binnen vallen der Schepen, met de daartoe behoorende stukken, tot dat zeldte einde, aan het Hof worden ingezonden.

T W E E D E T I T E L.

N E G E N D E H O O F D S T U K .

Van het appel der Vonnissen van de Krijgsraden.

Artikel 202.

De gecondemneerden zullen het regt van appel of hooger beroep aan het Hoog Militair Gerechtshof hebben,

1°. Van alle Vonnissen waarbij, door de Krijgsraden niet enkel op confessie, maar ook op getuigen of andere bewijzen zal zijn regt gedaan; — onder welke Vonnissen echter niet zijn begrepen de zoodanigen welke na met *fiat executie* bekrachtigd te zijn, of na een Examen van den Commandierenden Officier en daartoe benoemde Officieren, buiten gaats, te hebben ondergaan, of wel anderszins bij het vorig hoofdstuk direct executabel gesteld zijn, als waarvan geen hooger beroep zal worden toegelaten.

2°. Van alle vonnissen bij de Krijgsraden gewezen op eene door den beklaagden beweerde onbevoegdheid van den Regter om, over zijne zaak, informatien te nemen of uitspraak te doen.

Artikel 203.

Alle zoodanige vonnissen door de Krijgsraden gewezen, van welke, volgens het bepaalde bij het vorige artikel, aan het Hoog Militair Gerechtshof, kan worden geappelleerd, zullen aanstonds, na het resumeren en arresteren derzelve, door twee Commissarissen van den Krijgsraad, aan den gecondemneerden, worden gecommuniceerd, en aan denzelven toegestaan den tijd van drie dagen, om te overleggen, of hij *al* dan *niet* zal willen appelleren. — Ten welken einde, ook ingevale de gecondemneerde in hechtenis buiten acces geplaatst is, aan dengenen dien hij zal vermeenen noodig te hebben, om daar over met hem te spreken, daartoe gelegenheid zal worden verleend.

Artikel 204.

Hetzelfde zal plaats hebben ten regarde van de vonnissen, waarvan het Hoog Militair Gerechtshof den weg van appel, aan den gecondemneerden, heeft vrij gelaten.

Artikel 205.

Na verloop van drie dagen zullen Commissarissen den gecondemneerden voor zich requireren of, indien hij in arrest is, zich bij denzelven vervoegen en hem afvragen, of hij, van het vonnis ten zijnen laste gewezen, begeert te appelleren aan het Hoog Militair Gerechtshof.

§ beklaagden

† eenige veroordeeling tegen hen zal zijn uitgesproken; — met uitzondering van

) de

Artikel 206.

De gecondemneerde zich, binnen den voorschreven tijd van drie dagen, hebbende verklaard, dat hij, in het gewijsde wil berusten, of wel denzelfden tijd hebbende laten verloopen, zonder zich te hebben verklaard, zal alsdan, ~~ingevallende de Krijgsraad, uit eigen beweging, het appel aan den gecondemneerden heeft vrij gelaten,~~ het originele vonnis met de stukken daartoe behoorende, aan het Hoog Militair Gerechtshof, ter approbatie worden toegezonden.

Artikel 207.

Op gelijke wijze zal worden gehandeld wanneer de weg van appel door het Hof aan den gecondemneerden is vrij gelaten, ~~doch dezelve niet verkiest daarvan gebruik te maken.~~

Artikel 208.

Wanneer een gecondemneerde declareert, dat hij voornemens is om, van het vonnis van den Krijgsraad, te appelleren, ~~het zij hem den weg van appel door den Krijgsraad zelve, of wel door het Hof, zal zijn vrij gelaten,~~ zal hier van onverwijld door Commissarissen bij art. 205 van dit Hoofdstuk vermeld, rapport aan den Krijgsraad gedaan, en vervolgens het vonnis in den vollen Krijgsraad, in praesentie van den gecondemneerden, gepronuntieerd worden.

Artikel 209.

De gecondemneerde zal dadelijk na de pronuntiatie daarvan het appel interjecteren aan het Hoog Militair Gerechtshof en zal daarvan, bij de aantekening van de gedane pronuntiatie op het originele vonnis van den Krijgsraad, tevens melding gemaakt worden.

Artikel 210.

Na het interjecteren van het appel zal, ten zelve dage, eene copie authentiek van het vonnis aan den gecondemneerden, ~~ten zijnen koste, op behoorlijk zegel, of, indien hij onvermogen is, voor niet en zonder zegel,~~ worden afgegeven, en zal wijders voor Commissarissen van den Krijgsraad door den gecondemneerden worden gepasseerd eene volmagt in blanco, of op zoodanigen practizijn, als hij, tot het vervolgen van zijn appel, zal willen gebruiken.

Artikel 211.

De Secretaris bij den Krijgsraad zal gehouden zijn, om, met de eerst daarop vertrekke de post, het alzo gepronuntieerde vonnis, met de volmagt van den gecondemneerden, als mede alle de stukken van het proces en verdere noodige informatien voor den Advocaat Fiscaal, intezenden aan het Hoog Militair Gerechtshof, ~~+ met bijvoeging van een behoorlijk declaratoir van den Fiscaal, als ook van den Krijgsraad welke het vonnis heeft geveld, of dezelve zich ook partijen willen stellen; en zal de Fiscaal wijders daarbij verzoek doen~~ aan het Hof om te hebben autorisatie op den Advocaat Fiscaal bij het Hof ten einde het appel voor hem te vervolgen, waarop het Hof, staande Sessie, zal disponeren.

+ In deze stukken zal worden gevoegd een verzoek van den Fiscaal.

Artikel 212.

Als het Hof hieruit ontwaart dat de gecondemneerde geen practizijn tot het voortzetten der zaak in appel heeft kunnen bekomen, zal hetzelfde daarin dadelijk voorzien naar behooren.

Artikel 213.

Indien de gecondemneerde zich in detentie bevindt, zal hij daarin moeten blijven tot den uiteinde der zaak, ten ware door het Hof, op voordragt van den Advocaat Fiscaal, of van den gecondemneerden zelve, mogt noodig geoordeeld worden hem te doen overbrengen in verzekerde bewaring ter plaatse der residentie van den Hove.

T W E E D E T I T E L.

T I E N D E H O O F D S T U K .

Van de taxatie der kosten.

Artikel 214.

× De kosten van het regts-geding blijven voor rekening van den Staat.

Artikel 215.

Militairen, die als gerequireerden in persoon door Commissarissen of door den Militairen Regter buiten hunne standplaatsen moeten worden gehoord, ontvangen vergoeding voor reis- en verblijfkosten of wel vrij vervoer en daggeld op den voet en op de wijze als door Ons is of zal worden bepaald.

Hetzelfde geldt voor militairen, die zich over eene disciplinaire straf hetzij bij den tot straffen bevoegden meerdere van den strafoplegger, hetzij bij den Militairen Regter hebben beklagd, voor het geval zij zich niet in arrest bevinden en zich daartoe opgeroepen — ter zake van de behandeling der klacht van hunne standplaatsen moeten verwijderen.

× ~~Bijaldien, door den Fiscaal bij den Krijgsraad fungerende, aan een gecondemneerden in de kosten of wel aan dengenen die des gecondemneerdens zaak-gelastigde is, opgave van die kosten is gedaan, doch de gecondemneerde, of zijn zaak-gelastigde zich daarover bezwaard vindt, of wel in gebreke blijft dezelve te voldoen, zal de Fiscaal aan den Krijgsraad dienen van eene declaratie van kosten, mitsgaders van een dubbeld derzelve, beide door hem onderteekend.~~

Artikel 215.

Hij zal dezelve declaratie doen vergezeld gaan van eene memorie, houdende verzoek, dat het dubbeld derzelve moge worden gesteld in handen van den gecondemneerden of deszelfs zaak-gelastigden om daarop te dienen van diminutie.

Artikel 216.

De Krijgsraad zal dat dubbeld vervolgens, bij appointment of dispositie, stellen in handen van den gecondemneerden of deszelfs zaakgelastigden, ten einde, binnen den tijd van acht of veertien dagen, de daarop ingebrachte posten te debatteren en te dienen van diminutie.

Artikel 217.

Na dat die posten alzo zullen zijn gedebatteerd, en op dezelve zal zijn gediend van diminutie of wel, bijaldien, binnen den gestelden termijn, aan het appointment, niet mogt wezen volstaan, zal de Krijgsraad de declaratie taxeren en daarvan eene acte doen uitgeven, waarbij alle de gevalideerde posten worden uitgetrokken, en welke acte van taxatie, door de Leden en Secretaris van den Krijgsraad onderteekend, als eene liquide schuld in regten zal worden aangemerkt.

T W E E D E T I T E L.

E L F D E H O O F D S T U K .

Van het proces bij vermeende onbevoegdheid des Regters.

Artikel 218.

Wanneer Officiere Commissarissen, tot de informatie gecommandeerd, of de fungerende Fiscaal, bij het eerste verhoor, of in den loop der informatie, vermeenen, dat, over de zaak of den persoon van den beklagden een ander Regter bij de wet is gesteld, zullen zij, (ofschoon de beklagde des Regters onbevoegdheid niet had beweerd, of zelfs zich aan denzelfden vrijwillig had onderworpen) daarvan dadelijk rapport doen aan den Commandierenden Officier.

Artikel 219.

De Commanderende Officier zal, na de Officiere Commissarissen en den Fiscaal deswegens te hebben gehoord, binnen vierentwintig uren, een Krijgsraad commanderen.

Artikel 220.

In den Krijgsraad zal, door Officiere Commissarissen of den Fiscaal, naar gelang de sustenu door dezen of genen wordt gevoerd, de zaak en de bedenkingen wegens de onbevoegdheid worden voorgesteld, en, na daarop in allen gevalle den fungerenden Fiscaal in zijn advijs te hebben gehoord, naar bevinding, door den Krijgsraad, worden gedisponeerd.

Artikel 221.

Bij aldien de Krijgsraad vermeent dat, over de zaak, of der

persoon van den beklaagden geen ander Regter bij de wet is gesteld, zal de Krijgsraad Officieren Commissarissen autorisere om de informatien voort te zetten, en daarna weder uit elkanderen gaan, tot dat dezelve door den Commandierenden Officier wordt bijeengeroepen.

Artikel 222.

Zoo wanneer de Krijgsraad bevindt dat er een ander Regter over de zaak of den persoon van den beklaagden, bij de wet, is gesteld, zal zij eene dispositie nemen ten einde daarvan, aan den bevoegden Regter, kennis te geven, met aanbod om den beschuldigen indien die in arrest is, overteleveren.

Artikel 223.

Deze kennisgeving en overgave van den beklaagden zal echter niet geschieden of ten uitvoer worden gebracht voor en aler de dispositie, tot dat einde, bij het Hoog Militair Gerechtshof, zal zijn goedgekeurd, waartoe dezelve met de stukken tot die dispositie behorende, zoo er zoodanige zijn, aan dat Hof, zal worden ingezonden.

Artikel 224.

Wanneer het Hof bevindt dat er geene termen tot die overgave zijn, zal de Krijgsraad, op ontvangst der dispositie van het Hof, de Officieren Commissarissen even als voren, qualificieren tot het voortzetten der verdere informatien, en uit elkanderen gaan tot nadere convocatie van den Commandierenden Officier.

Artikel 225.

Wanneer het Hof de dispositie tot de overgave van den beklaagden probeert, zal dezelve worden geexecuteerd, en zullen hiermede alsdan de functien van den Krijgsraad en Officieren Commissarissen ophouden.

Artikel 226.

Indien een beklagde wil beweeran dat Officieren Commissarissen onbevoegd zijn hem te verhooren, omdat, bij de wet over zijne zaak of persoon, een ander Regter is gesteld, zal hij zulks, met opgave der gronden, aan Commissarissen bij zijn eerste, tweede of verder verhoor voordragen, voorts daarvan dadelijk door Officieren Commissarissen worden rapport gedaan, en een Krijgsraad gecommandeerd even als hier voren is bepaald.

Artikel 227.

Een beklagde zal die zelfde onbevoegdheid ook nog, na den afloop der informatien voor Officieren Commissarissen, in den Krijgsraad zelve kunnen beweeran.

Artikel 228.

Na die beweerde onbevoegdheid wordt de beklagde niet meer gehoord, maar, zoo hij in arrest is, buiten eenigen anderen toegang gehouden dan hierna speciaal is toegelaten.

Artikel 229.

De Krijgsraad zal alsdan aan den beklaagden, eenen korten termijn van drie dagen stellen om die vermeende onbevoegdheid van den Regter, bij geschrifte, te betoogen en zoodanige conclusie daarbij te nemen als hij te rade worden zal.

Artikel 230.

Het zal, aan den beklaagden, wanneer hij zich in arrest bevindt, worden toegestaan om, in tegenwoordigheid van Officieren Commissarissen, met den practizijn of den genen die hij daartoe zal hebben opgegeven of verkozen, te spreken over de gronden waarop die onbevoegdheid berust.

Artikel 231.

Na dat die schriftuur van den beklaagden is ingekomen zal de Krijgsraad dezelve stellen in handen van den Fiscaal, om,

binnen vier-en-twintig uren en uiterlijk drie dagen, zoo deze laatste termijn absolut noodig is, daarop te dienen van zijne schriftelijke conclusie van antwoord.

Artikel 232.

De Krijgsraad zal daarop de zaak in overweging nemen en, bij vonnis, zoodanige uitspraak doen als hij vermeent met de wet overëenkomstig te zijn.

Artikel 233.

Wanneer, bij het vonnis van den Krijgsraad de door den beklaagden voorgestelde onbevoegdheid van den Regter is verworpen, heeft de beklaagde den tijd van drie dagen na de pronuntiatie van het vonnis om, daarvan het appel aan het Hoog Militair Gerechtshof, te interjecteren.

Artikel 234.

Gedurende dien tijd worden de informatien niet voortgezet.

Artikel 235.

De interjectie van het appel geschiedt voor Officieren Commissarissen ter informatie gecommandeerd, geadsisteerd met den Secretaris en wordt daarvan aantekening gemaakt en verder geprocedeerd als, bij het Negende Hoofdstuk van dezen Titel, is gezegd.

Artikel 236.

Bijaldien de beklaagde den termijn tot het appel heeft laten verlopen, zonder daarvan gebruik te maken, worden de informatien weder voortgezet en de zaak vervolgd volgens de wet.

Artikel 237.

Wanneer de door den beklaagden voorgestelde onbevoegdheid van den Regter is toegewezen, wordt het vonnis, bevorens hetzelfde te pronuntieren en te executeren, aan het Hoog Militair Gerechtshof ter approbatie opgezonden.

Artikel 238.

Ingevalle de Krijgsraad, bij dispositie of vonnis, vermeent onbevoegd te zijn, om te erkennen over de zaak of den persoon van den beklaagden, zal zij, zoo de beklaagde zich op vrije voeten bevindt, daarvan, met toezending der noodige stukken, aan den bevoegden Regter, kennis geven, doch zoo wanneer de beklaagde in arrest is, zal hij des niet te min daarin verblijven en de overgave van zijn persoon aan dien Regter aangeboden worden.

Artikel 239.

Zoo wanneer de Regter, aan wien de gedetineerde wordt aangeboden, mogt weigeren of uitstellen, denzelfven overtenemen, zal de Krijgsraad den gedetineerden in bewaring doen houden buiten toegang en daarvan communicatie doen aan het Hoog Militair Gerechtshof, ten einde zulks verder worde gebragt daar en zoo het behoort.

DERDE TITEL.

Van den fungerenden Fiscaal en Secretaris bij de Krijgsraden van de Zeemagt.

Artikel 240.

De Fiscaals zullen, bij de Krijgsraden, vervolgen alle zoodanige misdrijven, waarvan de cognitie aan dezelve is opgedragen.

Artikel 241.

Zij zullen, zoo veel dit van hen kan gevorderd worden en hen betreft, zorge dragen, dat de militaire wetten, reglementen en ordonnantien naauwkeurig worden naargekomen.

Artikel 242.

Zij zullen verplicht zijn den Commandierenden Officier en den Krijgsraad te dienen van berigt, consideratien en advies, in alle zaken, waarin zulks van hen zal worden gevorderd, en welke de Militaire Justitie betreffen.

Artikel 243.

Zij zullen, indien zulks eenigzins mogelijk is, behoorlijke correspondentie houden met den Advocaat Fiscaal bij het Hoog Militair Gerechtshof, deszelfs bedenkingen en advies innemen in alle zaken waarin zij zulks noodig oordeelen, en, in zaken van gewigt, bijzonder zich van dat advies voorzien, immers in zoo verre bij hen eenige twijffeling zoude mogen overig blijven.

Artikel 244.

Zij zullen direct noch indirect mogen ontvangen of genieten eenige giften, gaven of geschenken, of zich die doen toezeggen van eenige personen die zij weten of vermoeden onder suspicie van misdaad te leggen, of daarvan, door anderen, te worden beschuldigd, noch ook van hen, die zij weten of gelooven van derzelve nabestaanden, vrienden of begunstigers te zijn, al ware het ook de geringste geschenken van spijs of drank, zoo verre, ten aanzien der laatstgemelden, de minste vermoedens daarbij konden plaats hebben, dat die, ter contemplatie van bovengenoemde zaken, gedaan wierden.

Artikel 245.

Indien zij ontdekken eenige geschenken, door anderen ten hunnen behoeve, ontvangen, of aan dezelve ten hunnen respecte, gegeven te zijn, of ook, dat zij zelve, onwetende of onbedacht, die hebben aangenomen, zullen zij daarvan, dadelijk aan den Commandierenden Officier of Krijgsraad, kennis geven, en, het zij de ontvangene geschenken weder terug zenden, indien dit kan geschieden, het zij de waarde van dezelve uitkeeren op zoodanige wijze als de Commanderende Officier of de Krijgsraad zal goedvinden.

Artikel 246.

Zij mogen hunnen post niet uitoefenen in zaken, waarin als beschuldigden betrokken worden personen, die hun bestaan in den zesden of naderen graad van bloedverwantschap, tegenwoordige of voormalige Zwagerschap, voorbehoudens hunne voordragt, om, in bijzondere gevallen, van de waarneming eener Zaak, te mogen worden verschoond, wegens personen daarin op eenigere wijze betrokken.

Artikel 247.

In zoodanige gevallen, zal zulks gebragt worden ter kennisse van den Commandierenden Officier, welke de informatie heeft geordonneerd, die daaromtrent zal disponeren naar behooren.

Artikel 248.

Zij zullen de vergaderingen van den Krijgsraad bijwonen, en in dezelve de gevorderde ophelderingen geven, ten ware, door den Krijgsraad, om bijzondere, daartoe dienende, redenen anders mogt worden verstaan.

X openbare teregtzittingen

Artikel 249.

Het zal hun niet vrijstaan zich in de deliberatien te mogen mengen, veel minder aan dezelve eene wending te mogen geven, maar zij zullen zich bepalen tot het uitbrengen van hunne gedachten of gevoelens, in zoo verre dit van hen zal worden gevorderd of verlangd.

Artikel 250.

Zij zullen op eigen gezag niet mogen openbaren hetgene geheim behoort te blijven, bijzonder ook niet, hetgene hun, in de informatie, zal voorkomen ten laste van deze of gene personen, immers niet anders of verder dan hun pligt vereischen zal.

Artikel 251.

Zij zullen de procedures voor de Krijgsraden aanvangen, vervolgen, en zoo verre brengen dat, in den naam van den Souvereinen Vorst, daarin kan worden regt gesproken.

Artikel 252.

In het voeren dezer procedures zullen zij zich gedragen naar hetgene, ten dien opzichte, bij de Militaire Wetten, is vastgesteld.

Artikel 253.

Alle procedures zullen, door hen, met zoo veel spoed, worden voortgezet, en ten einde gebragt worden als de omslagtigheid der zaak maar eenigzins gedooft; en zullen zij bijzonder gehouden zijn, voor zoo veel op hen toepasselijk is, de proces orde na te komen, welke, te dien einde, bij de wet is voorgescreven.

Artikel 254.

Zij zullen alle authorisaties welke hen ambtshalve betreffen met de meeste promptitude ter Executie leggen.

Artikel 255.

~~Zij zullen wijders de Krijgsraden in derzelver deliberatien~~
~~assisteren (ten ware een bijzonder Secretaris daartoe, door den~~
~~Commandant, mogt zijn benoemd) tot dat einde alle notulen van~~
~~het verhandelde in die vergaderingen en besognes houden, de~~
~~vonnissen, de missives en verdere stukken ontwerpen, en wijders~~
~~al dat geen verrichten, wat een Secretaris of Minister bij een~~
~~Collegie van Justitie verpligt is te doen.~~

Artikel 256.

Zij zullen onder het raadplegen de adviesen en stemmen, met de meeste naauwkeurigheid, opteekenen, zoo veel mogelijk, met bijvoeging der redenen waarmede die bekleed worden, ten einde, des te beter, de conclusie kan worden opgemaakt.

Artikel 257.

Zoo wanneer eene zaak in appel aan het Hoog Militair Gerechtshof wordt overgebragt, zullen geene extracten van het verhandelde in den Krijgsraad, waardoor, van de uitgebragte adviesen en stemmen der Leden van den Krijgsraad zoude blijken, bij de proces-stukken worden gevoegd, immers niet op den Inventaris worden gebragt, zoo dat ze als een gedeelte der processale Stukken zouden kunnen worden aangemerkt.

Artikel 258.

Zij zullen de geëxtendeerde notulen, vonnissen, deliberatien, missives en andere stukken, zonder verwijl, ter resumptie en approbatie of alteratie in de vergadering voorbrengen, en, wel inzonderheid met betrekking tot de notulen, in acht nemen, dat die telkens, in de eerstvolgende zitting van den Krijgsraad, moeten geresumeerd worden.

Artikel 259.

Zij zullen zorg dragen dat de voorgemelde Stukken, volgens in orde geschreven, en, na door hen ter ordonnantie van den Krijgsraad geteekend, door den President van den Krijgsraad, gearapheerd en promptelijk geëxpédieerd worden.

Artikel 260.

Zij zullen geene extracten uit de deliberatien of vonnissen of andere stukken mogen teekenen of uitgeven, dan nadat dezelve door den Krijgsraad zullen zijn goedgekeurd; edoch zullen zij de stukken altijd zelve teekenen, vóór en aler die aan den President, om te parapheren, worden behandigd.

Artikel 261.

Zij zullen de stiptste geheimhouding in acht nemen omtrent

+ De Secretarissen zullen

) ook buiten de openbare teregtzittingen assisteren,

+ de

Z Op hen zijn de artikelen 244, 245, 246 en 247 van toepassing.

de adviezen der Leden en het § verhandelde bij den Krijgsraad, of bij Commissarissen.

§ niet ter openbare terechtzitting in den Krijgsraad of bij Commissarissen verhandelde.

Artikel 262.

Zij zullen alle Commissien uit den Krijgsraad adsereren, en bij de Inspectien, Verhooren, van getuigen of beschuldigten alsmede bij de besognes daaruit voortspuitende, tegenwoordig zijn.

Artikel 263.

Zij zullen zich eindelijk en over het algemeen gedragen naar het Militair Wetboek, voor zoo verre hetzelfde, op hunne ambtsverrigtingen, eenigzins toepasselijk is.

VIERDE TITEL.

Eed voor den President en Leden van den Krijgsraad, mitsgaders den Fiscaal en Secretaris bij denzelven.

Artikel 264.

De President en Leden van den Krijgsraad en de Fiscaal en Secretaris bij denzelven leggen, respectvelijk, vóór het in functie treden in handen van den Commandierenden Officier de navolgende Eeden af.

Eed van den President en verdere Leden van een Krijgsraad.

„Ik belove en zweve, dat ik den post als Lid (President) van den Krijgsraad ter goeder trouwe, met alle vlijt en naarstigheid zal waarnemen; dat ik mij, in alle zaken, bij den Krijgsraad voorkomende, zal gedragen met alle Oprechtheid, Eerlijkheid en Onzijdigheid, zonder daarin aan de partijen toetredragen eenige gunst of ongunst, en zonder mij daarvan te laten af-trekken door eenige beweegredenen hoegenaamd; en dat ik, zoo veel eenigzins in mijn vermogen is, de voorschriften dezer Wet, in de uitoeffening mijner regterlijke functien, zal in acht nemen en naarkomen.”

Eed voor den Fiscaal.

„Ik belove en zweve, dat ik mijnen post als Fiscaal, met alle vlijt en naarstigheid, zal waarnemen; dat ik, zoodra eenige misdaden of vermoeden van misdaden, ter mijner vervolging als Fiscaal staande, tot mijne kennisse zijn gekomen, daarvan, zonder uitstel, de rechte waarheid zal trachten optesporen en doen hetgene mijn post vereischen zal; dat ik daarin zal te werk gaan met alle oprechtheid, eerlijkheid en onzijdigheid zonder den schuldigen of zijne vrienden of begunstigers te ontzien, en zonder den onschuldigen te kwellen; en dat ik, zoo veel in mijn vermogen is, de voorschriften dezer wet, voor zoo verre dezelve mijn Officie betreffen, getrouwelijk zal in acht nemen en naarkomen.”

Eed voor den Secretaris.

„Ik belove en zweve, dat ik mijnen post, als Secretaris, bij den Krijgsraad, ter goeder trouw en met alle vlijt en naarstigheid, zal waarnemen, dat ik getrouwelijk en met alle oprechtheid zal aantekenen, opmaken, te boek stellen en expédieren al wat mij, bij den Krijgsraad, zal worden belast; dat ik de registers en andere acten, welke tot mijn toevorzicht behooren, zorgvuldig zal bewaren, dat ik niet zal openbaren de gevoelens van de Leden van den Krijgsraad of van Commissarissen noch ook hetgene, in de informatien, zoude mogen voorkomen, of ietwes anders hetgene geheim zoude moeten blijven; en dat ik voorts in mijne voorsz. betrekking, zoo veel eenigzins in mijn vermogen is, de voorschriften dezer wet getrouwelijk zal in acht nemen, voor zoo verre die op mij van eenige toepassing zijn.”

REGISTER
DER
REGTSPLEGING
BIJ DE
ZEEMAGT.

EERSTE TITEL.

Algemeene bepalingen, regten en pligten der Commanderende Officiëren Art. 1

TWEEDE TITEL.

EERSTE HOOFDSTUK.

Informatien voor Officiëren en Commissarissen . . . — 15

TWEEDE TITEL.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Bijëenroeping en zamenstelling der Krijgsraden na den afloop der Informatien voor Officiëren Commissarissen. — 108

TWEEDE TITEL.

DERDE HOOFDSTUK.

Krijgsraad bij eene Vloot, een Eskader, of minder Smaldeel buiten en binnen gaats — 113

TWEEDE TITEL.

VIERDE HOOFDSTUK.

Krijgsraad aan boord van een Schip hetwelk zich alleen buiten gaats bevindt — 120

TWEEDE TITEL.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Regtsmagt, regten en pligten der Krijgsraden bij de twee naastvoorgaande Hoofdstukken vermeld . . . — 129

TWEEDE TITEL.

ZESDE HOOFDSTUK.

Regtspleging en handelingen der Krijgsraden, na den afloop der informatien voor Officiëren Commissarissen. — 145

TWEEDE TITEL.

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van het aannemen van bewijzen van onschuld . . . — 169

TWEEDE TITEL.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van de vonnissen en derzelver executie. Art. 171

TWEEDE TITEL.

NEGENSE HOOFDSTUK.

Van het appel der Vonnissen van de Krijgsraden . . — 202

TWEEDE TITEL.

TIENDE HOOFDSTUK.

Van de Tauxatie der kosten — 214

TWEEDE TITEL.

ELFDE HOOFDSTUK.

Van het proces bij vermeende onbevoegdheid des
Regters. — 218

DERDE TITEL.

Van den fungerenden Fiscaal en Secretaris bij de
Krijgsraden van de Zeemagt — 240

VIERDE TITEL.

Eed voor den President en Leden van den Krijgsraad,
mitsgaders den Fiscaal en Secretaris bij denzelven. — 264